

ชาติพันธุ์

Hidden Nationalities

ศิลปะนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาจิตรกรรม

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2562 - 2563

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้
ศิลปนิพนธ์ ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา
จิตรกรรม

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์นิธิพัฒน์ หอยสังข์ทอง)

กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วุฒิกร คงคา)
กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.มล.โอภาสจรัส นันทวัน)
กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์หทัยรัตน์ มณีรัตน์)
กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์คมสัน หนูเขียว)
กรรมการ
(รองศาสตราจารย์อัฐพร นิมมาลัยแก้ว)
กรรมการ
(อาจารย์ณัฐฉัตร บัวลอย)

กรรมการและเลขานุการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อนุพงษ์ จันทร์)

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์คมสัน หนูเขียว)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ชาติพันธุ์
	Hidden Nationalities
ชื่อ	นางสาวเกษร คำแหง
รหัสนักศึกษา	59020435
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2562 – 2563
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์คมสัน หนูเขียว

บทคัดย่อ

ปัจจุบันในสังคมมีการผสมผสานกันทางชาติพันธุ์ในผู้คน การพบคนที่เป็นเชื้อสายเดียวที่ไม่มี การผสมทางชาติพันธุ์อื่นนั้นเป็นไปได้ค่อนข้างยาก เนื่องจากเมื่อมองย้อนขึ้นไปในรุ่นต่าง ๆ ใน บรรพบุรุษนั้นจะพบว่าไม่คนใดก็คนหนึ่งในครอบครัวที่มาจากชาติพันธุ์อื่นเป็นส่วนใหญ่ เนื่องจาก ในอดีตด้วยปัจจัยต่าง ๆ ทำให้ผู้คนต้องอพยพย้ายถิ่นฐานทั้งย้ายเข้ามา และย้ายออกไป สิ่งนี้ทำให้ ข้าพเจ้าตั้งคำถามว่า แท้จริงแล้วข้าพเจ้ามีเชื้อสายมาจากที่ใด และมีเชื้อสายใดในตัวของข้าพเจ้าบ้าง โดยการมองย้อนกลับ ไปมองยังบรรพบุรุษที่ยังมีการเล่าถึงหรือการระลึกถึงอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งได้อพยพมาจากส่วนหนึ่งของจีน ที่ครั้งหนึ่งเป็นเขตปกครองตนเองในทางตอนเหนือของไทย ทั้งนี้ ข้าพเจ้ายังได้ศึกษาจากการเล่าเรื่อง และการบรรยายถึงหน้าตาของบรรพบุรุษที่ข้าพเจ้าไม่เคยพบเจอ หรือเห็น จากนั้นร่างภาพจากคำบอกเล่าออกมาในการแสดงออกของผลงาน เนื่องด้วยภาพที่ เหลืออยู่นั้นได้สูญหายไปแล้ว จึงเหลือเพียงแค่คำบอกเล่าให้คนรุ่นหลังฟัง ดังนั้นข้าพเจ้าจึงต้องการ จะแสดงออกมาถึงคำบอกเล่าและความทรงจำที่เหลืออยู่

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปนิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาจากอาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์คมสัน หนูเขียว ที่ให้ความช่วยเหลือ ให้คำชี้แนะช่วยแก้ปัญหาตลอดจนให้ความรู้ และประสบการณ์ที่ดี แก่ข้าพเจ้า และขอขอบคุณ นางจินนิตา ภูวิทธีรโรจน์ มารดาของข้าพเจ้าที่ได้เล่าเรื่องราวของ บรรพบุรุษที่รู้ให้แก่ข้าพเจ้า และคุณยายของข้าพเจ้าที่ได้เล่าเรื่องราวในอดีตและความทรงจำของท่านให้แก่ข้าพเจ้าเช่นกัน ทั้งนี้ยังต้องขอขอบคุณทุกคนในครอบครัวของข้าพเจ้าที่เข้าร่วมเป็นส่วน หนึ่งในงาน และทั้งยังสนับสนุนข้าพเจ้าในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นทุนทรัพย์ และกำลังใจในการทำงานต่อไปของข้าพเจ้า และขอขอบคุณ นายธรรมวิที จันทรวงษ์ ที่ได้เดินทางไปสำรวจพื้นที่กับ ข้าพเจ้า อีกทั้งบรรดาเพื่อน ๆ และคนรอบตัวของข้าพเจ้าที่ให้คำแนะนำในผลงาน คำวิจารณ์ คำติ เตียน และให้ความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาผลงานของข้าพเจ้าเอง สำหรับคุณงามความดีอันใดที่ เกิดขึ้นจากศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ ข้าพเจ้าขอมอบให้บิดามารดา ซึ่งเป็นที่เคารพรักยิ่ง ตลอดจนครู อาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ และถ่ายทอดประสบการณ์ที่ดีให้แก่ข้าพเจ้า

นางสาวเกษร คำแหง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
สารบัญ.....	ค
สารบัญภาพประกอบ.....	ง
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความสำคัญของโครงการ.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ.....	2
1.3 แนวความคิดสร้างสรรค์.....	2
1.4 ขอบเขตโครงการ.....	3
1.5 ข้อมูลค้นคว้า.....	3
บทที่ 2 อิทธิพลในการสร้างสรรค์.....	5
2.1 แนวความคิด.....	5
2.2 อิทธิพลที่ได้รับ.....	5
2.3 แนวความคิดสร้างสรรค์ในการทำงาน.....	22
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการสร้างสรรค์.....	23
3.1 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง.....	23
3.2 กระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน.....	26
บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์.....	40
4.1 วิเคราะห์ทัศนธาตุ.....	40
4.2 วิเคราะห์จัดองค์ประกอบ.....	44
บทที่ 5 บทสรุป.....	46
บรรณานุกรม.....	47
ภาพผลงานศิลปะ.....	48
ประวัติผู้เขียน.....	54

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่	หน้า
ภาพที่ 2.1 สิ่งก่อสร้างสิบสองปันนาที่ยังคงอยู่.....	6
ภาพที่ 2.2 สิ่งก่อสร้างสิบสองปันนาที่ยังคงอยู่.....	7
ภาพที่ 2.3 สิ่งก่อสร้างสิบสองปันนาที่ยังคงอยู่.....	7
ภาพที่ 2.4 สิ่งก่อสร้างสิบสองปันนาที่ยังคงอยู่.....	8
ภาพที่ 2.5 สิ่งก่อสร้างแสดงวัฒนธรรมชาวสิบสองปันนา.....	8
ภาพที่ 2.6 สิ่งก่อสร้างแสดงวัฒนธรรมชาวสิบสองปันนา.....	9
ภาพที่ 2.7 สิ่งก่อสร้างแสดงวัฒนธรรมชาวสิบสองปันนา.....	9
ภาพที่ 2.8 ประติมากรรมชาวเชียงรุ่ง.....	10
ภาพที่ 2.9 ประติมากรรมชาวเชียงรุ่ง.....	10
ภาพที่ 2.10 ประติมากรรมชาวเชียงรุ่ง.....	11
ภาพที่ 2.11 ประติมากรรมชาวเชียงรุ่ง.....	11
ภาพที่ 2.12 ประติมากรรมชาวเชียงรุ่ง.....	12
ภาพที่ 2.13 ประติมากรรมชาวเชียงรุ่ง.....	12
ภาพที่ 2.14 ประติมากรรมชาวเชียงรุ่ง.....	13
ภาพที่ 2.15 ภาษาคั้งเดิมที่ยังพบเห็น.....	13
ภาพที่ 2.16 สภาพความเป็นอยู่ของเมืองสิบสองปันนาในปัจจุบัน.....	14
ภาพที่ 2.17 สภาพความเป็นอยู่ของเมืองสิบสองปันนาในปัจจุบัน.....	14
ภาพที่ 2.18 สภาพความเป็นอยู่ของเมืองสิบสองปันนาในปัจจุบัน.....	14
ภาพที่ 2.19 สภาพความเป็นอยู่ของเมืองสิบสองปันนาในปัจจุบัน.....	15
ภาพที่ 2.20 สภาพความเป็นอยู่ของเมืองสิบสองปันนาในปัจจุบัน.....	15
ภาพที่ 2.21 ผู้คนที่อาศัยอยู่ในสิบสองปันนา.....	16
ภาพที่ 2.22 A Tale of Two Homes (O.K. Store).....	17
ภาพที่ 2.23 O.K. Family.....	17
ภาพที่ 2.24 Amelia Zadro.....	18
ภาพที่ 2.25 Rebecca Ferguson.....	18
ภาพที่ 2.26 Rust.....	19
ภาพที่ 2.27 snowflakes.....	19

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต่อสู้อ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
ภาพที่ 2.28 การเหยียดของไทย.....	20
ภาพที่ 2.29 สังคมไทยเป็นสังคมเหยียดเชื้อชาติ.....	20
ภาพที่ 2.30 สังคมไทยเป็นสังคมเหยียดเชื้อชาติ.....	21
ภาพที่ 2.31 We accept.....	22
ภาพที่ 3.1 ภาพร่างชุดที่ 1 ชั้นที่ 1.....	23
ภาพที่ 3.2 ภาพร่างชุดที่ 1 ชั้นที่ 2.....	24
ภาพที่ 3.3 ภาพร่างชุดที่ 1 ชั้นที่ 3.....	24
ภาพที่ 3.4 ภาพร่างชุดที่ 1 ชั้นที่ 4.....	25
ภาพที่ 3.5 ภาพร่างชุดที่ 2 ชั้นที่ 1.....	26
ภาพที่ 3.6 กล้องดิจิทัล Canon EOS 6D.....	27
ภาพที่ 3.7 เลนส์กล้อง Canon ef 24-105mm f/4 is usm lens และ ew8 hood.....	27
ภาพที่ 3.8 คอมพิวเตอร์แมคบุ๊กโปร.....	28
ภาพที่ 3.9 USB Type C Adapter.....	28
ภาพที่ 3.10 เม้าส์ปากกา Wacom Intuos Pro Small.....	29
ภาพที่ 3.11 ใส้เม้าส์ปากกา.....	29
ภาพที่ 3.12 โปรแกรมอะโดบี โฟโต้ชอป (Adobe Photoshop).....	30
ภาพที่ 3.13 การสร้างพื้นที่หน้ากระดาษ.....	30
ภาพที่ 3.14 การตั้งค่าหน้ากระดาษ.....	31
ภาพที่ 3.15 การอัปโหลดภาพร่างดินสอเข้าไปยังหน้ากระดาษ.....	31
ภาพที่ 3.16 การอัปโหลดภาพร่างดินสอเข้าไปยังหน้ากระดาษ.....	32
ภาพที่ 3.17 การสร้างเลย์เออร์.....	32
ภาพที่ 3.18 การเลือกอุปกรณ์ สี และขนาดฟุ้งกัน.....	32
ภาพที่ 3.19 การร่างภาพทับภาพร่างดินสอ.....	33
ภาพที่ 3.20 ภาพร่างในโปรแกรม.....	33
ภาพที่ 3.21 การกำหนดการตั้งค่าฟุ้งกัน.....	34
ภาพที่ 3.22 การเลือกพื้นผิวของฟุ้งกัน.....	34
ภาพที่ 3.23 ฟุ้งกันเกลี่ยสี.....	35

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
ภาพที่ 3.24 พื้นผิวของพู่กันเกลี้ยงสี.....	35
ภาพที่ 3.25 การลงสีผิว.....	36
ภาพที่ 3.26 การลงสีผม.....	36
ภาพที่ 3.27 การลงสีผ้า.....	36
ภาพที่ 3.28 การลงสีพื้นหลัง.....	37
ภาพที่ 3.29 การบันทึกผล.....	37
ภาพที่ 3.30 การบันทึกโดยเปลี่ยนนามสกุลไฟล์.....	38
ภาพที่ 3.31 เลือกพื้นที่จัดเก็บผลงาน.....	38
ภาพที่ 3.32 เลือกนามสกุลไฟล์.....	39
ภาพที่ 4.1 ผลงานชั้นที่ 1 รูปทรง ก.....	40
ภาพที่ 4.2 ผลงานชั้นที่ 1 ลักษณะผิว (Texture) ก.....	41
ภาพที่ 4.3 ผลงานชั้นที่ 1 ลักษณะผิว (Texture) ข.....	41
ภาพที่ 4.4 ผลงานชั้นที่ 1 สี (Colour) ก.....	42
ภาพที่ 4.5 ผลงานชั้นที่ 1 สี (Colour) ข.....	42
ภาพที่ 4.6 ผลงานชั้นที่ 1 สี (Colour) ค.....	43
ภาพที่ 4.7 ผลงานชั้นที่ 1 น้ำหนัก (Volume) ก.....	43
ภาพที่ 4.8 ผลงานชั้นที่ 1 น้ำหนัก (Volume) ข.....	44
ภาพที่ 4.9 วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์ ผลงานชั้นที่ 1	45
ภาพที่ 5.1 Great-grandmother.....	49
ภาพที่ 5.2 Great-grandfather.....	50
ภาพที่ 5.3 Grandmother.....	51
ภาพที่ 5.4 Grandfather.....	52
ภาพที่ 5.5 Whole Family.....	53

บทที่ 1

บทนำ

ปัจจุบันนี้ผู้คนที่มีความเป็นไทยเท่านั้นค่อนข้างหาได้ยากมาก เนื่องจากความเปิดกว้างในการติดต่อสื่อสาร การเดินทางระหว่างประเทศ และการอพยพทำให้เกิดการผสมผสานกันระหว่างเชื้อชาติต่าง ๆ ในตัวของบุคคลหนึ่งคน โดยผู้ที่อพยพนั้นเมื่อนานไปแล้วจะถูกความเป็นประเทศนั้น ๆ กลืนความเป็นเชื้อชาติเดิมเข้าไปไม่มากนักน้อย ทั้งนี้หากมองย้อนกลับไปในบรรพบุรุษของคนนั้น อาจพบผู้ที่มาจากชาติพันธุ์อื่นได้

1.1 ความสำคัญของโครงการ

โครงการนี้จัดทำขึ้นจากการตั้งความสงสัยในหัวข้อเรื่อง “คนไทยมาจากไหน” ซึ่งมีทั้งหมด 5 ทฤษฎี ได้แก่ ถิ่นกำเนิดของคนไทยอยู่ในบริเวณมณฑลเสฉวน (Terrien de la couperie, 2428) ถิ่นกำเนิดของคนไทยอยู่ในบริเวณเทือกเขาอัลไต (William Clifton Dodd, 2452) ถิ่นกำเนิดของคนไทยกระจัดกระจายทั่วไปในบริเวณตอนใต้ของจีน (Archibal R. Colguhon, 2482) ถิ่นกำเนิดของคนไทยอยู่ในบริเวณเนื้อที่ประเทศไทยปัจจุบัน (Paul Benedict, n.d.) และถิ่นกำเนิดของคนไทยอาจอยู่ในบริเวณคาบสมุทรลาลู (นายแพทย์ประเวศ วะสี และกลุ่มนักวิจัยมหาวิทยาลัยขอนแก่น, n.d.) ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ยากที่จะพิสูจน์ได้ เนื่องจากปัจจุบันนี้คนไทยส่วนใหญ่นั้นค่อนข้างมีความหลากหลายทางเชื้อชาติ ดังนั้นข้าพเจ้าจึงหันกลับมามองตนเองในเรื่องของการผสมกันของเชื้อชาติที่อยู่ในตัว ซึ่งข้าพเจ้านั้น เกิดและเติบโตในทางภาคเหนือ ดังนั้นจึงเริ่มศึกษาจากพื้นถิ่นของตนเองในปัจจุบัน และศึกษาย้อนกลับไปทางต้นตระกูลของตนเอง ทั้งยังศึกษาความเปลี่ยนแปลงของประวัติศาสตร์ทางภาคเหนือที่ซึ่งในสมัยก่อนนั้น ถูกเรียกว่าอาณาจักรล้านนา โดยมีดินแดนที่ขึ้นกับล้านนาถึง 57 เมือง (สรวิศ อ่องสกุล, n.d. : 21) ดังนั้นหากจะเกิดการย้ายถิ่นฐานระหว่างเมืองมานั้นจึงไม่ใช่เรื่องแปลก ทั้งนี้ข้าพเจ้ายังคงเห็นว่าในสังคมไทยปัจจุบันนี้ ยังคงมีการดูถูกเหยียดหยาม หรือล้อเลียนบุคคลใด ๆ ที่มีเชื้อชาติ ชาติพันธุ์ หรือที่มาที่ต่างจากคนภายในประเทศ ซึ่งอาจเป็นผลมาจากการปลุกฝังจากยุคสมัยเก่าที่ส่งทอดสิ่งเหล่านั้นมาถึงคนบางกลุ่มในปัจจุบัน จนในบางครั้งการดูถูกเหยียดหยาม หรือล้อเลียนชาวต่างชาติเป็นเพียงเรื่องปกติธรรมดา โดยจะสังเกตได้จากคำพูดบางคำที่เป็นการดูถูกทั้งเจตนา หรือไม่เจตนา ยังคงถูกใช้ในสังคม และคนบางกลุ่มยังมองว่าชาวต่างชาติบางประเทศนั้นคือยกว่าตน รวมถึงยังมองเป็นเรื่องที่ตลกขบขัน

ที่ได้กล่าวมาข้างต้นนั้น เชื้อชาติที่บริสุทธิ์ที่สุดนั้นอาจไม่มีอยู่เลย เนื่องจากความคล้ายกันของถิ่นที่อยู่อาศัยของผู้คนในบริเวณใกล้กัน และการย้ายถิ่นฐานของครอบครัวในหลาย ๆ ครอบครัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดังนั้น เชื่อชาติไม่ใช่เพียงสิ่งเดียวที่สามารถตัดสินบุคคลได้ หากแต่เป็นวัฒนธรรมหรือสิ่งที่บุคคลนั้น ๆ ได้รับจากแหล่งต่าง ๆ เนื่องจากการอยู่ในพื้นที่ใด ๆ ก็ตามเป็นระยะเวลานาน บุคคลนั้น ๆ จะมีการปรับตัว และถูกวัฒนธรรมนั้น ๆ กลืนไม่มากก็น้อย โดยสิ่งเหล่านี้จะทำให้เกิดความเข้าใจในตัวตนของบุคคลมากขึ้น ทั้งนี้ข้าพเจ้ายังมองว่าปัญหาการถูกเหยียดหยาม และการล้อเลียนชาวต่างชาติพันธุ์ไม่ควรถูกทำให้เป็นเรื่องปกติภายในสังคมที่มีการสนับสนุนความเท่าเทียมของสิทธิมนุษยชน

1.2 วัตถุประสงค์

1. เพื่อค้นหาเหตุผลของการย้ายถิ่นฐานของบรรพบุรุษของตนเอง ศึกษาความเป็นมาของพื้นที่ที่ได้อพยพจากมา และความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับที่นั้น ๆ
2. ศึกษาคำบอกเล่าหรือสิ่งที่เหลืออยู่ในปัจจุบัน และนำเสนอจากสิ่งที่ข้าพเจ้าไม่เคยเห็นหรือไม่เคยรู้ออกมา
3. การค้นหาเพื่อทำความเข้าใจ และย้อนกลับมามองถึงตัวตนปัจจุบันที่ไม่แตกต่างจากคนรอบข้างเท่าไรนัก เนื่องจากการที่ผู้คนมีการปรับตัวให้เข้ากับพื้นที่ที่อยู่อาศัย
4. เพื่อแสดงออกถึงเทคนิคจิตรกรรมดิจิทัล ซึ่งเป็นเทคนิคใหม่ในปัจจุบันและเกิดการร่วมสมัยกันของเทคนิคงานจิตรกรรม
5. เพื่อเป็นการเปลี่ยนแปลงความคิดทางด้านการถูกเหยียดหยาม หรือล้อเลียน บุคคลใด ๆ ที่มีความแตกต่างทางชาติพันธุ์ และแสดงออกถึงชาติพันธุ์ที่ข้าพเจ้าเป็น

1.3 แนวความคิดสร้างสรรค์

การนำเสนออยู่ในรูปแบบของงานจิตรกรรมในรูปแบบที่ทันสมัยขึ้นโดยการใช้โปรแกรมอะโดบี โฟโตชอป (Adobe Photoshop) ในการสร้างสรรค์ผลงานออกมา โดยเป็นการนำการสร้างสรรคงานจิตรกรรมแบบเก่ามาผสมผสานกับการใช้เทคโนโลยีที่ทำการใช้อย่างแพร่หลายในปัจจุบัน ซึ่งเป็นการสร้างผลงานโดยตรงผ่านคอมพิวเตอร์ที่สามารถเลือกแสดงสีแปรงออกมาได้หลากหลายเช่นเดียวกันกับการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมแบบเดิม ทั้งนี้ยังเป็นการนำความเป็นอดีตมาสร้างให้เกิดความเป็นปัจจุบันในผลงานของโครงการนี้ และยังเป็นการแสดงออกถึงความ เป็นชาติพันธุ์ของตัวข้าพเจ้าเอง รวมไปถึงการรำลึกถึงบรรพบุรุษที่ได้จากไป และแสดงความเป็นไปได้ของหน้าตาบุคคลนั้น ๆ ในวัยหนุ่ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.4 ขอบเขตของโครงการ

1. ศึกษาความเป็นชาติพันธุ์ของบุคคลในครอบครัวข้าพเจ้าจากคำบอกเล่าของผู้อาวุโสคนสุดท้ายในครอบครัวที่มีชีวิตอยู่ในช่วงเวลาของการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ในครอบครัว โดยนำคำบอกเล่ามาเปลี่ยนเป็นผลงานที่แสดงถึงหน้าตาของคนในครอบครัวที่จากไปแล้ว เพื่อแสดงให้เห็นถึงความเป็นชาติพันธุ์ในตัวข้าพเจ้าที่มาจากผู้คนเหล่านั้น และคนคว่ำจากคำบอกเล่าของคนในครอบครัว

2. แนวทางการสร้างสรรค์อยู่ในรูปแบบของงานจิตรกรรมดิจิทัล โดยการใช้โปรแกรมอะโดบี โฟโต้ชอป (Adobe Photoshop) ในการสร้างสรรค์ผลงาน จากนั้นนำเสนอด้วยการติดตั้งกับผนังของหอศิลป์

3. กรรมวิธีศิลปะสื่อ โดยการใช้คอมพิวเตอร์ เม้าส์ปากกา หรืออุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ในการสร้างสรรค์ผลงาน

4. จำนวนผลงาน 5 ชิ้น

4.1. ขนาด 29.7 x 42.0 เซนติเมตร จำนวน 4 ชิ้น

4.2. ขนาด 62 x 118.9 เซนติเมตร จำนวน 1 ชิ้น

1.5 ข้อมูลค้นคว้า

1.5.1 เว็บไซต์

ใจ อิงภากรณ์. 13สิงหาคม2557. **สังคมไทยเป็นสังคมการเหยียดเชื้อชาติ** [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก :

<https://turnleftthai.wordpress.com/2014/09/13/สังคมไทยเป็นสังคมเหยียด/>

นาวิณ ลาวัลย์ชัยกุล. 2558. **A Tale of Two Houses (O.K. Store)** [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก :

www.matichonweekly.com/column/article_178081

นาวิณ ลาวัลย์ชัยกุล. 2558. **O.K. Family** [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก :

www.matichonweekly.com/column/article_178081

มุสลิมโพสต์. **ข่าวการเหยียดของคนไทย** [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก :

<http://hot.muslimthai.com/news/33080>

สร้อยศรี อ่องสกุล. 2544. **ประวัติศาสตร์ล้านนา** [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :

<https://th.wikipedia.org/wiki/อาณาจักรล้านนา>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Davis. 2007, **Premodern Flows in Postmodern China** [Online] Available :

<https://th.wikipedia.org/wiki/เชียงรุ่ง>

Jinsung Lim. 19 February 2020, **Amelia Zadro** [Online] Available :

<https://www.instagram.com/p/B8vvMocD1VM/>

Jinsung Lim. 11 March 2020, **Rebecca Ferguson** [Online] Available :

www.instagram.com/p/B9lySeMDtdf/?igshid=1b8nvmt4u6dfn

Lionel M. Jensen, Timothy B. Weston. 2007, **China's Transformations: The Stories Beyond the Headlines.** [Online] Available:

https://books.google.co.th/books?id=OKNTJXvle9wC&pg=216&redir_esc=y#v=onepage&q&f=false

Mette Hansen. 1999, **History of Chinese Education in Sipsong Panna** [Online] Available :

https://th.wikipedia.org/wiki/เขตปกครองตนเองชนชาติไท_สิบสองปันนา

Mover. 15 November 2018, **We Accept** [Online] Available :

<https://mover.in.th/m-article/people-discrimination/>

Zinme Yazawin, **Chronicle of Chaing Mai** [Online] Available :

[https://th.wikipedia.org/wiki/ประวัติศาสตร์เชียงใหม่_\(พ.ศ._2101-2317\)](https://th.wikipedia.org/wiki/ประวัติศาสตร์เชียงใหม่_(พ.ศ._2101-2317))

1.5.2 ผลงานที่ศึกษา

ผลงาน A Tale of Two Homes (O.K. Store) และ O.K. Family โดยศิลปิน นาวิณ ลาวัลย์ชัยกุล ซึ่งสิ่งที่ศึกษาคือการเล่าเรื่องราวของการรวบรวมสิ่งของจากร้านค้า และจำลองขึ้นมาเป็นการเล่าเรื่องของการใช้ชีวิตในร้านขายผ้าของศิลปินที่มีเชื้อสายอินเดีย ทั้งยังมองได้ถึงเรื่องชาติพันธุ์

ผลงาน ศิลปินชาวเกาหลีชื่อ จินซัง ลิม (Jinsung Lim) ศิลปินเทคนิคจิตรกรรมดิจิทัล โดยศึกษาจากผลงานโดยรวมของศิลปิน รวมทั้งเทคนิคในการวาดภาพของศิลปิน และนำเทคนิคที่ศิลปินถ่ายทอดมาเป็นภาพเคลื่อนไหวมาปรับใช้ เพื่อคุณภาพของผลงานข้าพเจ้า

ผลงาน ศิลปินชาวรัสเซีย จูเลีย ราซโซโมวา (Julia Razumovar) ศิลปินใช้เทคนิคจิตรกรรมดิจิทัล โดยศึกษาจากกรรมวิธีการสร้างสรรค์ผลงานของศิลปิน และเทคนิคที่ศิลปินเผยแพร่เพื่อการเรียนรู้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

อิทธิพลในการสร้างสรรค์

การศึกษาด้านชาติพันธุ์ของมนุษย์นั้นมีมานานและอาจยังคงมีการศึกษาอยู่ในปัจจุบัน ทั้งนี้ ความสงสัยในชาติพันธุ์ของตนเองนั้นอาจเกิดขึ้นได้เสมอ ซึ่งความเป็นชาติพันธุ์นั้นยากที่จะพิสูจน์ ได้จริงว่าความเป็นจริงแล้วต้นกำเนิดแรกของบุคคลนั้น ๆ มาจากที่ใดกันแน่ โดยสิ่งที่ศึกษาได้นั้นมี เพียงแค่คำบอกเล่าของคนภายในตระกูลหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิด

สาเหตุของการสร้างสรรค์ผลงานนั้นเกิดจากการตั้งความสงสัยกับผู้คนใกล้ตัวและรอบตัวของ ข้าพเจ้า การสังเกตความหลากหลายทางชาติพันธุ์ของผู้คนเหล่านั้น ผ่านการตั้งคำถาม และการ สังเกตจากโครงสร้างของใบหน้าที่มีความคล้ายคลึงกับชาติต่าง ๆ จึงทำให้เกิดการผนวกกับความ สงสัยในหัวข้อทางประวัติศาสตร์ที่ได้ศึกษามาที่ว่า “คนไทยมาจากไหน” ซึ่งในท้ายที่สุด และ ทฤษฎีต่าง ๆ ก็ไม่ได้รับการพิสูจน์ที่แท้จริง เนื่องจากยากที่จะบอกได้ว่าในความเป็นจริงแล้วผู้ที่ อาศัยอยู่ในพื้นที่ของประเทศไทยปัจจุบันนั้นมาจากไหน ทั้งนี้เกิดจากการอพยพเข้ามาของหลายชน ชาติ หลายเผ่าพันธุ์ นั้นเป็นเพราะพื้นที่ที่ติดกันของประเทศไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน ความพัฒนา ทางการคมนาคม และการติดต่อกับนานาประเทศ เป็นต้น ดังนั้นเมื่อมีผู้คนหลากหลายชาติพันธุ์มา รวมในพื้นที่ใด ๆ แล้วก็ตาม ก่อให้เกิดการผสมผสานกันทางชาติพันธุ์ในเด็กที่กำเนิดในรุ่นถัดมา และยังคงมีการผสมผสานกันทางชาติพันธุ์ไม่มากนักเรื่อย ๆ トラบเท่าที่ประเทศนั้น ๆ ยังคงมี การติดต่อกับนานาประเทศ โดยเรื่องราวทั้งหมดนั้นจะถูกส่งผ่านมายังรุ่นต่อรุ่นไม่มากนัก ยิ่งนี้ ข้าพเจ้ายังต้องการนำสิ่งที่ไม่ได้อยู่แล้วในปัจจุบันกลับมาในรูปแบบของงานศิลปะที่มีเทคนิคการ นำเสนอที่ทันสมัยมากขึ้น

สรุปว่าทั้งหมดที่กล่าวมาก่อให้เกิดเป็นแรงบันดาลใจในการเดินทางไปสำรวจ และนำคำบอก เล่ามาสื่อออกมาในรูปแบบของภาพจิตรกรรมดิจิทัล เพื่อจำลองสิ่งที่ไม่มีให้ยังคงอยู่ และแสดง ความเป็นไปได้ถึงหน้าตาของต้นแบบในวัยหนุ่มจะเป็นแบบที่สร้างสรรค์ออกมา

2.2 อิทธิพลที่ได้รับ

อิทธิพลที่ได้รับมานั้นมาจากการฟังคำบอกเล่าที่ได้ยินมาตั้งแต่ที่ข้าพเจ้ายังคงเป็นเด็กจนถึง ปัจจุบัน ถึงเรื่องราวจากครอบครัวของข้าพเจ้าเอง โดยเมื่อข้าพเจ้ามองถึงสิ่งที่เล่านั้นปรากฏว่าสิ่งที่ เหลืออยู่นั้นเป็นเพียงคำบอกเล่า ดังนั้นข้าพเจ้าจึงต้องการนำบุคคลในคำเล่านั้น ๆ ออกมาในรูปแบบ ของจิตรกรรมดิจิทัล จากการหาข้อมูลข้าพเจ้าได้พบว่า หลังจากพระเจ้ากาวิละได้ปลดปล่อย

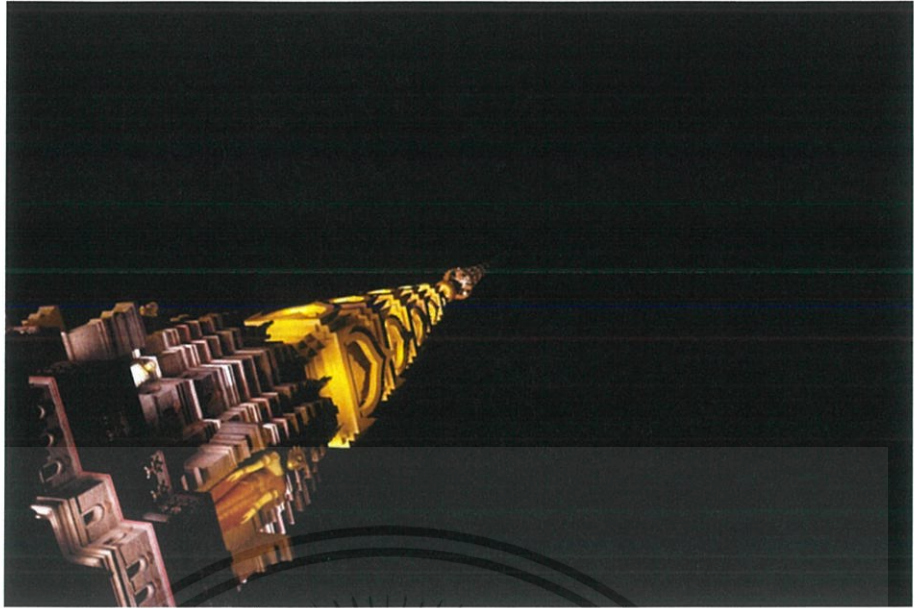
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เชียงใหม่ และอาณาจักรล้านนาจากพม่าแล้ว พระเจ้ากาวิละทรงพิจารณาเห็นว่าเมืองเชียงใหม่ ขณะนั้นเป็นเมืองร้าง เพราะผู้คนหนีภัยสงคราม อีกทั้งในกำแพงตัวเมืองเชียงใหม่ยังมีต้นไม้เถาวัลย์ ปกคลุม ชุกชุมด้วยเถา สัตว์ป่านานาพันธุ์ ผู้คนของพระองค์มีน้อยไม่อาจบูรณะซ่อมแซมเมืองใหญ่ ได้ ดังนั้นจึงยกทัพไปกวาดต้อนผู้คนโดยไปตีเมืองไตในดินแดนสิบสองปันนา ทั้งไตลื้อ ไตหลวง (ไทใหญ่) ไตซิ่น (คนไตลื้อในเมืองเชียงตุง) ไตลื้อจากเมืองยอง ไตลื้อจากเมืองหลวง ไตลื้อจากเมืองพน ไตลื้อจากเมืองหยวน และไตลื้อจากเมืองลามาอยู่ที่เชียงใหม่ เชียงราย ลำพูน พะเยา และน่าน เป็นจำนวนมาก ซึ่งเรียกกันว่ายุค "เก็บผักใส่ซ้า เก็บข้าใส่เมือง" อันเป็นวิธีฟื้นฟูอาณาจักรล้านนาวิธี หนึ่ง เพราะในช่วงก่อนหน้านั้นพม่าได้กวาดต้อนชาวล้านนาไปอยู่ที่พุกาม และมณฑลเฉยีไปจำนวนมาก ซึ่งเป็นอีกหนึ่งเหตุผลที่ภาคเหนือที่ข้าพเจ้าเติบโต และอาศัยอยู่นั้นมีผู้คนจากสิบสองปันนาอยู่ มากมาย ทั้งนี้ในสมัยสงครามโลกนั้น เมืองสิบสองปันนาค่อยๆอยู่ภายใต้การปกครองของจีน จึงทำให้ เมืองหลวงหรือเชียงรุ่งถูกล้อมเข้ากับจีน กลายเป็นเพียงเมือง ๆ หนึ่งของจีน ไม่ใช่เมืองหลวงอีกต่อไป และถูกเรียกใหม่โดยชาวจีนเป็น "จีสง" และจากที่ข้าพเจ้าได้เดินทางไปสำรวจที่สิบสองปันนาใน ปัจจุบันนั้น ข้าพเจ้าพบว่าปัจจุบันนั้นยังคงมีภาษาที่เป็นภาษาพื้นถิ่นของสิบสองปันนาหลงเหลืออยู่ ซึ่งผู้คนส่วนมากพูดเพียงภาษาเดียวคือภาษาจีน และผู้คนที่ยังคงใช้ภาษาเดิมนั้นพบได้น้อยมากใน ตัวเมือง แต่สามารถพบได้จากการเดินทางไปที่หมู่บ้านเล็ก ๆ ของเมืองสิบสองปันนา ทั้งหมดที่ กล่าวมานี้เป็นเหตุผลที่ข้าพเจ้าค้นคว้า และค้นหาเกี่ยวกับข้อเท็จจริงของที่มาของข้าพเจ้า

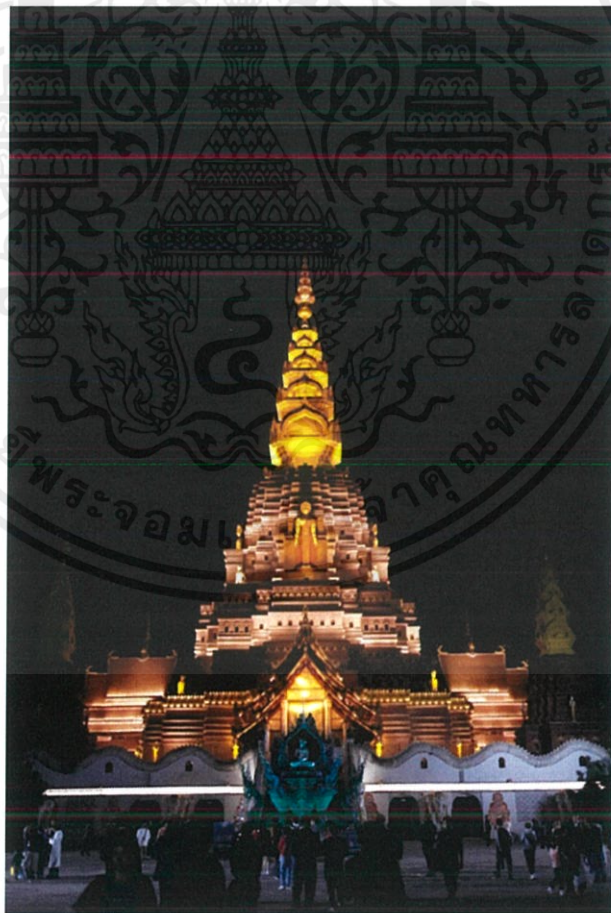

ภาพที่ 2.1 สิ่งก่อสร้างสิบสองปันนาที่ยังคงอยู่
ภาพจากการเดินทางสำรวจพื้นที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

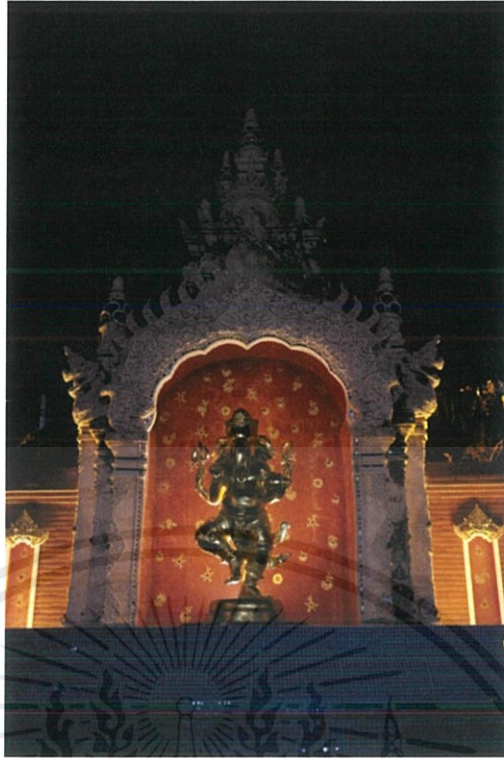

ภาพที่ 2.2 สิ่งก่อสร้างสิบสองปันนาที่ยังคงอยู่
ภาพจากการเดินทางสำรวจพื้นที่

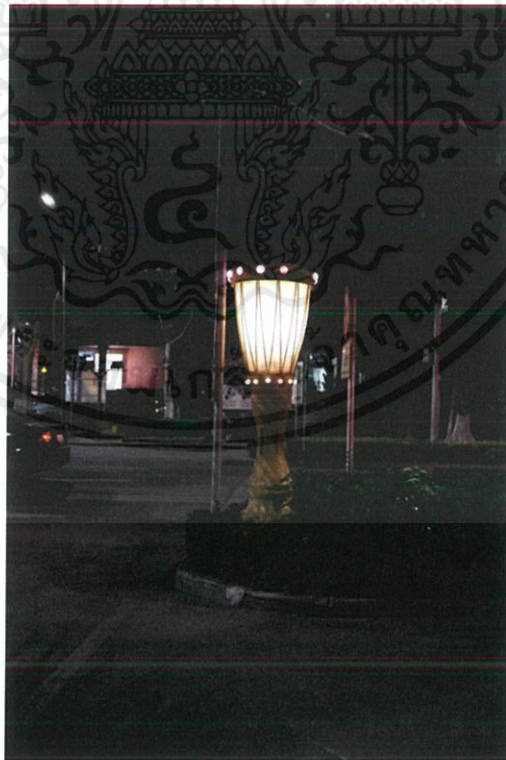

ภาพที่ 2.3 สิ่งก่อสร้างสิบสองปันนาที่ยังคงอยู่
ภาพจากการเดินทางสำรวจพื้นที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.4 สิ่งก่อสร้างสิบสองป็นนาที่ยังคงอยู่
ภาพจากการเดินทางสำรวจพื้นที่

ภาพที่ 2.5 สิ่งก่อสร้างแสดงวัฒนธรรมชาวสิบสองป็นนา
ภาพจากการเดินทางสำรวจพื้นที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.6 สิ่งก่อสร้างแสดงวัฒนธรรมชาวสิบสองปันนา
ภาพจากการเดินทางสำรวจพื้นที่

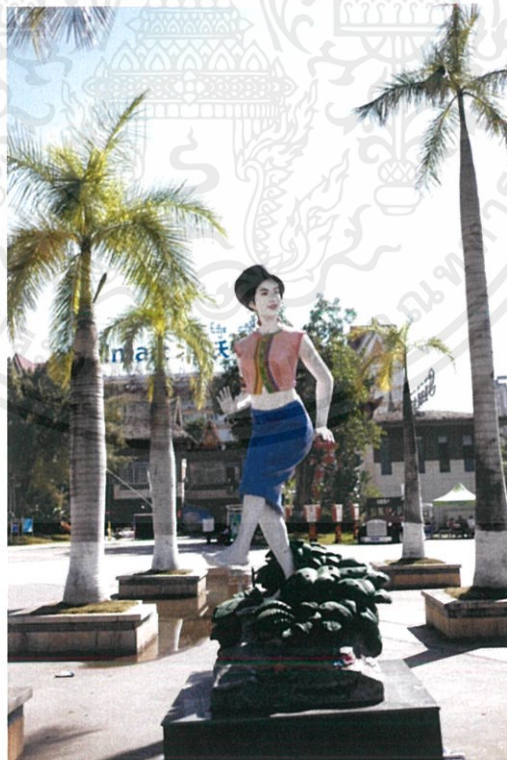

ภาพที่ 2.7 สิ่งก่อสร้างแสดงวัฒนธรรมชาวสิบสองปันนา
ภาพจากการเดินทางสำรวจพื้นที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.8 ประติมากรรมชาวเชียงใหม่
ภาพจากการเดินทางสำรวจพื้นที่

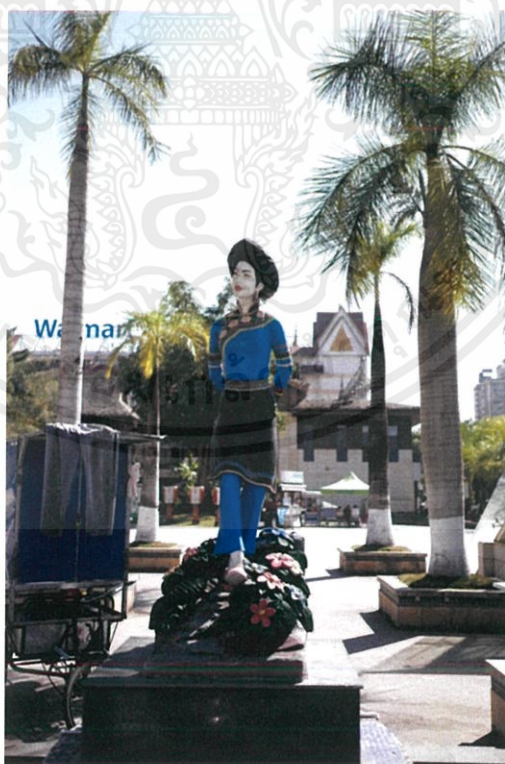

ภาพที่ 2.9 ประติมากรรมชาวเชียงใหม่
ภาพจากการเดินทางสำรวจพื้นที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.10 ประติมากรรมชาวเชียงใหม่
ภาพจากการเดินทางสำรวจพื้นที่

ภาพที่ 2.11 ประติมากรรมชาวเชียงใหม่
ภาพจากการเดินทางสำรวจพื้นที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.12 ประติมากรรมชาวเชียงใหม่
ภาพจากการเดินทางสำรวจพื้นที่

ภาพที่ 2.13 ประติมากรรมแสดงวัฒนธรรมชาวเชียงใหม่
ภาพจากการเดินทางสำรวจพื้นที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.14 ประติมากรรมเวดจ์วัฒนธรรมชาวเชียงใหม่
ภาพจากการเดินทางสำรวจพื้นที่

ภาพที่ 2.15 ภาษาดั้งเดิมที่ยังพบเห็น
ภาพจากการเดินทางสำรวจพื้นที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.16 สภาพความเป็นอยู่ของเมืองสิบสองปันนาในปัจจุบัน
ภาพจากการเดินทางสำรวจพื้นที่

ภาพที่ 2.17 สภาพความเป็นอยู่ของเมืองสิบสองปันนาในปัจจุบัน
ภาพจากการเดินทางสำรวจพื้นที่

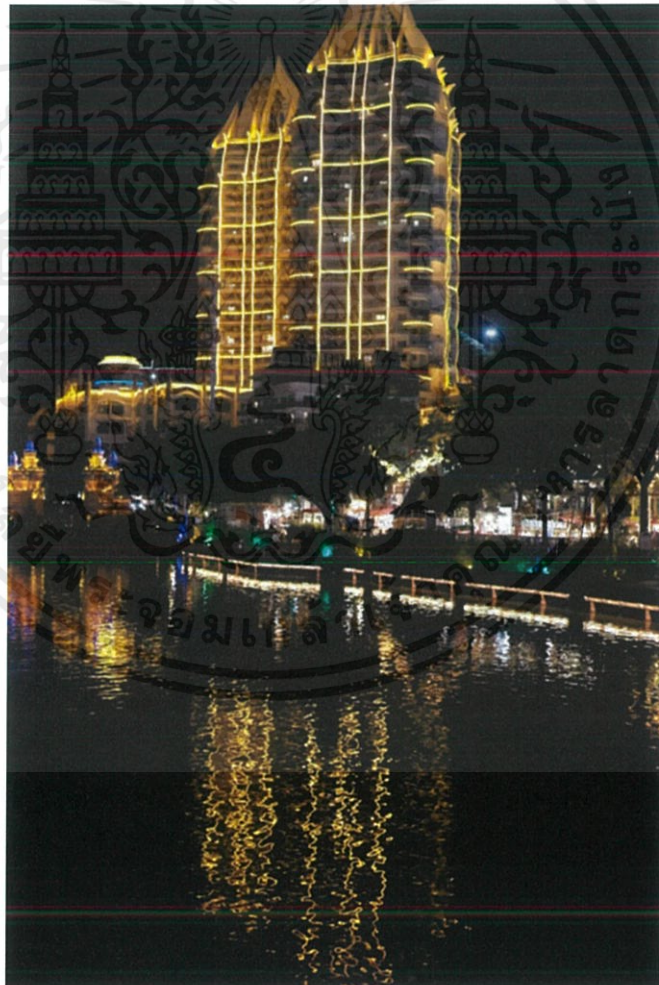

ภาพที่ 2.18 สภาพความเป็นอยู่ของเมืองสิบสองปันนาในปัจจุบัน
ภาพจากการเดินทางสำรวจพื้นที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.19 สภาพความเป็นอยู่ของเมืองสิบสองปันนาในปัจจุบัน
ภาพจากการเดินทางสำรวจพื้นที่

ภาพที่ 2.20 สภาพความเป็นอยู่ของเมืองสิบสองปันนาในปัจจุบัน
ภาพจากการเดินทางสำรวจพื้นที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.21 ผู้คนที่อาศัยอยู่ในสิบสองปันนา

ภาพจากการเดินทางสำรวจพื้นที่

จากการเดินทางเพื่อไปสำรวจพื้นที่ที่เกี่ยวข้องกับการทำงานของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าพบถึงความเปลี่ยนแปลงมากมายจากการถูกรวมเมืองเข้ากับประเทศจีน โดยจากการที่ข้าพเจ้าได้สัมภาษณ์คนในพื้นที่นั้นกล่าวว่า สมัยก่อนการถูกรวมเมืองนั้น พื้นที่ทั้งหมดในสิบสองปันนาเป็นเพียงหมู่บ้านที่มีเพียงดินแดนที่ไม่ได้มีการพัฒนาอย่างเช่นปัจจุบัน พอหลังจากการเกิดสงครามพื้นที่ทั้งหมดถูกรวมเข้ากับประเทศจีน ทำให้ชาวจีนเข้ามาอาศัยมากขึ้น วัฒนธรรมด้านต่าง ๆ ถูกนำเข้ามามากยิ่งขึ้น ซึ่งปัจจุบันภาษาที่ถูกใช้เป็นภาษาหลักของเมืองนี้คือภาษาจีน โดยผู้คนส่วนมากที่อาศัยอยู่นั้นเป็นคนจีนเกือบจะทั้งหมด ทั้งนี้ยังมีการเร่งพัฒนาพื้นที่โดยรอบที่เป็นไปอย่างรวดเร็ว ซึ่งในอนาคตอาจมีการเกณฑ์คนเข้าไปอยู่ในภายหลังการก่อสร้างเสร็จสิ้นแล้ว สิ่งเหล่านี้แสดงให้เห็นว่ามีการพัฒนา และการกลืนวัฒนธรรมที่เป็นไปอย่างรวดเร็ว ทั้งนี้ในเมืองสิบสองปันนานั้นยังคงวัฒนธรรมเดิมเอาไว้บางส่วน ก่อให้เกิดเป็นการผสมกันของวัฒนธรรมทั้งสอง การแต่งตัวแบบดั้งเดิมยังคงพบเห็นอยู่ในบางพื้นที่ หรือคนบางกลุ่มที่ยังสวมใส่เสื้อผ้ากันอยู่ แต่จากหลักฐานทางประวัติศาสตร์แสดงให้เห็นแล้วว่า ผู้คนนั้นถูกเกณฑ์ไปยังภาคเหนือของประเทศไทยในอดีตเป็นจำนวนมาก และคนในพื้นที่สิบสองปันนาบางส่วนถูกแทนที่ด้วยผู้คนที่อพยพมาจากประเทศจีนจากสงครามที่ทำให้เมืองหลวงของสิบสองปันนาถูกยุบเข้ากับจีน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.22 A Tale of Two Homes (O.K. Store)

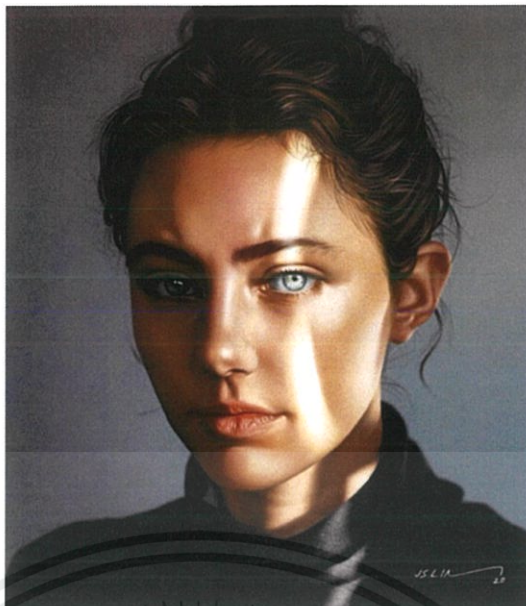

ภาพที่ 2.23 O.K. Family

ภาพจาก www.matichonweekly.com/column/article_178081

ผลงาน A Tale of Two Homes (O.K. Store) และ O.K. Family โดยศิลปิน นาวัน ลาวัลย์ชัยกุล ซึ่งเล่าถึงการใช้ชีวิตของตนในร้านขายผ้า โดยเกี่ยวข้องกับเรื่องของชาติพันธุ์เช่นกัน และส่วนที่มีผลต่อผลงานศิลปินพจน์ คือการเล่าเรื่องเกี่ยวกับพื้นที่ที่เกี่ยวข้องกับครอบครัวที่มีแนวทางการใช้ชีวิตแบบเดียวกับการใช้ชีวิตของคนชาตินั้น ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.24 Amelia Zadro

ภาพจาก www.instagram.com/p/B8vvMocD1VM/?igshid=1db60zn19yfpt

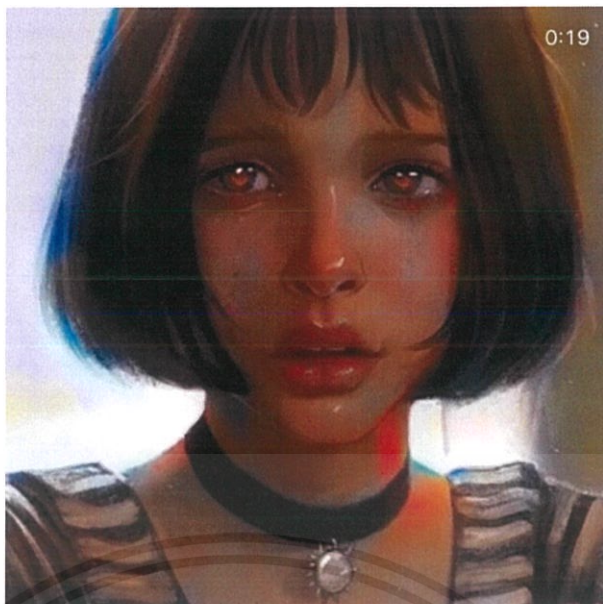

ภาพที่ 2.25 Rebecca Ferguson

ภาพจาก www.instagram.com/p/B9lySeMDtdf/?igshid=1b8nvmt4u6dfn

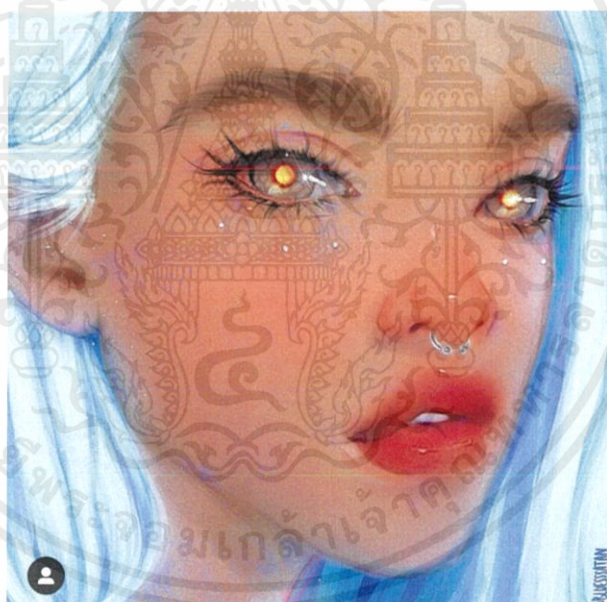
ภาพผลงานของศิลปินชาวเกาหลีชื่อ จินซัง ลิม (Jinsung Lim) ศิลปินเทคนิคจิตรกรรมดิจิทัล โดยอิทธิพลที่ได้รับมาคือการนำเสนอผลงานในรูปแบบการทำงานของจิตรกรรมดิจิทัล รวมทั้งการวาดภาพภาพเหมือน แต่เพียงใช้โปรแกรมที่ต่างออกไป รวมถึงภาพ และ โทนสีที่อยู่ในรูปแบบของข้าพเจ้าเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.26 Rust

ภาพจาก www.instagram.com/p/B1Zj3eFgCJ9/?igshid=12kwexzv1xtvt August 29, 2019

ภาพที่ 2.27 Snowflake

ภาพจาก www.instagram.com/p/B1Zj3eFgCJ9/?igshid=12kwexzv1xtvt August 21, 2019

ภาพผลงานของศิลปินชาวรัสเซียชื่อ จูเลีย ราสโซโมว (Julia Razumova) ศิลปินเทคนิคจิตรกรรมดิจิทัล โดยอิทธิพลที่ได้รับมาคือเทคนิคการสร้างผลงานในรูปแบบของจิตรกรรมดิจิทัล รวมถึงวิธีการสร้างผลงานดิจิทัลในวิธีต่าง ๆ ที่ศิลปินได้ถ่ายเป็นภาพเคลื่อนไหวในการเผยแพร่ผลงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สาวรอบอิม สาวเสีบงหัวเราะ

จนกระทั่งผ่านไปชักระยะ เธอถึงรู้ว่า คิดผิด เธอเล่าว่า มันคงเป็นวัฒนธรรมของคนไทย ที่พอเห็นใครรู้สึกไม่สบายใจก็จะพยายามปลอบมุขให้เกิดเสีบงหัวเราะ เธอเคยโดนเพื่อนร่วมงานที่เป็นครู (และแน่นอนว่าเป็นคนไทย) ปลอบมุขล้อสีผิวของเธอบ่อยๆ กระทั่งเรียกเธอว่าเป็น "หมาดำ" "หมาดำน่าเกลียด" จนในที่สุดเธอคิดว่า "หมาดำน่าเกลียด" ไปที่ต้นสังกัดของเธอจริงๆว่าเอาครูแบบนั้นมาทำไม ทำไมไม่

ผิดหวังกับคนไทย!

ภาพที่ 2.28 ข่าวการเหยียดของคนไทย

ภาพจาก <http://hot.muslimthaipost.com/news/33080>

ข่าวการถูกเหยียด โดยการนำเอาลักษณะบางส่วนทางชาติพันธุ์ที่ถูกตีความว่าด้อยมาทำให้เป็นเรื่องตลกขบขัน ทั้งนี้ในบทความข่าวยังกล่าวว่ามีกรรเรียนไปยังสังกัดของครูสาวท่านนี้ว่า “ทำไมไม่ส่งครูฝรั่งจากยุโรปมา” โดยในสังคมไทยนั้นคนบางกลุ่มยังคงมีการเหยียดลักษณะทางชาติพันธุ์ ที่ถูกมองว่าด้อย และแปรเปลี่ยนไปเป็นการเหยียดผิว กล่าวคือในสังคมไทยปัจจุบันนั้นยังคงมองลักษณะทางชาติพันธุ์ที่มีผิวเข้มว่าเป็นข้อด้อยที่นำมาเหมารวม และถูกแปลงให้เป็นข้อเสีย ทำให้มีค่านิยมผิวขาวเกิดขึ้นอย่างแพร่หลายในสังคม โดยส่งผลให้คนในประเทศมีมุมมองว่าคนผิวขาวคือสะอาดแต่คนผิวดำกลับดูสกปรก

เมื่อตำรวจจับคน “เตะทราย” ใส่หน้ากากเที่ยวบนชายหาด เพราะสตรีคนนั้นไม่ยอมเช่าเก้าอี้ริมหาด สังคมไทยก็ประโคมว่าเป็นคนเขมร และหลายคนคงมองว่า “คนไทยไม่ป่าเถื่อนแบบนี้” แต่ไม่มีใครถามอย่างจริงจัง ว่าเจ้าหน้าที่คนงานเขมรคนนี้เป็นคนไทยหรือไม่ และเราต้องถามอีกว่ามีการกดดันให้คนงานมีพฤติกรรมแบบนี้หรือไม่

ภาพที่ 2.29 สังคมไทยเป็นสังคมเหยียดเชื้อชาติ

ภาพจาก <https://turnleftthai.wordpress.com/2014/09/13/สังคมไทยเป็นสังคมเหยียด/>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทุกวันนี้มีคนไม่น้อยที่ใช้คำว่า “ลาว” แทนคำว่า “เสรี” “โง่” หรือ “ล้ำหลัง”

ทุกวันนี้คนไทยจำนวนมากใช้คำว่า “แขก” เพื่อเหมารวมคนมาเลย์มุสลิมในปาตานี หรือคนอินเดีย ปากีสถาน อหฺร่าน อาหาริ ตุรกี หรือเพื่อนินทาคนเชื้อสายอินเดียหรืออหฺร่านที่เป็นพลเมืองไทย มุมมองดูถูก “คนอื่น” แบบนี้มีส่วนในการทำให้ชาวมุสลิมในปาตานี กลายเป็นพลเมืองชั้นสองที่ถูกกดขี่ มันเป็นประเด็นสำคัญในสงครามกลางเมืองที่ดำรงอยู่ในภาคใต้

ภาพที่ 2.30 สังคมไทยเป็นสังคมเหยียดเชื้อชาติ

ภาพจาก <https://turnleftthai.wordpress.com/2014/09/13/สังคมไทยเป็นสังคมเหยียด/>

บทความทั้งสองนี้เป็นเพียงคำพูด และความเชื่อบางส่วนจากคนในสังคมที่ยังคงใช้ชื่อของชาติพันธุ์อื่นในการเหยียด หรือทำให้อีกฝ่ายดูด้อยกว่า เพื่อต้องการแสดงความเหนือกว่า ทั้งนี้อาจมีสาเหตุมาจากการต้องการลดจุดด้อยของตนเอง ซึ่งเป็นกลไกหนึ่งในการป้องกันตนเองทางจิตใจของมนุษย์ เรียกว่า Compensation แต่ในบางกรณีมีการเหยียดโดยไม่เจตนาเพราะถูกสิ่งเร้าภายนอก เช่น เพื่อน ครอบครัว หรือสื่อมวลชนที่ขัดกลางจนเกิดความเคียดชัง หรือสนุกปาก ในสังคมไทยนั้นยังมีคำพูดอีกมากมายที่แสดงถึงการเหยียดชาติพันธุ์ โดยคำที่คุ้นหูกันดีที่มักได้ยินอยู่บ่อยครั้ง เช่น “เง็ก” ใช้เหยียดคนจีน “เด็กคอย ชาวเผ่า ชาวเขา” ทั้งสามคำนี้เป็นคำเรียกที่ถูกนำมาแปรเปลี่ยนเป็นปมด้อยเพื่อใช้ในการเหยียด หรือเชิงขำขันในคนบางกลุ่ม “อีพม่า” คำนี้เป็นคำที่มีมานานซึ่งใช้ในการเหยียดผู้คนที่มาทำงานจากประเทศพม่า และอื่น ๆ คำเหล่านั้นเป็นเพียงชื่อเรียกธรรมดาที่คนบางกลุ่มนำมาเปลี่ยนความหมายให้กลายเป็นความด้อยกว่า โดยคนบางกลุ่มในสังคมไทยยังคงเชื่อว่าประเทศรอบข้างนั้นด้อยกว่าตนทั้งที่ปัจจุบันนี้ทุกประเทศมีความหลากหลายทางชาติพันธุ์เพิ่มมากขึ้นจากอดีต และมีการรณรงค์เรื่องสิทธิความเท่าเทียมของมนุษยชน แต่การเหยียดเหล่านี้ก็ยังคงมีอยู่ในบางกลุ่มคน ประกอบกับในสังคมไทยนั้นผู้คนค่อนข้างมีความขี้เล่นทำให้ผู้คนต่างมองปัญหาของการเหยียดในด้านต่าง ๆ ทั้งชาติพันธุ์ สีผิว เพศ หรือแม้แต่ภาพลักษณ์เป็นเรื่องเล็กที่ไม่ควรนำมาใส่ใจจนปัญหานี้ได้ฝังรากลึกกลงในสังคม แต่ในความเป็นจริง คำพูด หรือการกระทำที่เป็นการเหยียดเหล่านั้นเป็นปัญหาละเอียดอ่อนที่ควรได้รับการแก้ไขในสังคมไทย ผู้คนในสังคมควรตระหนักอย่างจริงจังกับปัญหาการเหยียดที่ไม่เพียงคนฟังที่จะรู้สึกไม่ดี แต่จะส่งผลกระทบต่อคุณภาพของสังคม และภาพลักษณ์ที่ถูกมองจากประเทศพันธมิตรที่ประเทศไทยได้คบค้าสมาคมด้วย ทั้งนี้คนในสังคมยังควรตระหนักถึงความเท่าเทียมในการเป็นมนุษย์ให้มากกว่าตัดสินผู้คนที่แตกต่างกันทั้งชาติพันธุ์ สีผิว เพศ และภาพลักษณ์ ข้าพเจ้าได้มองว่าปัญหาเหล่านี้ควรหมดไปจากสังคมปัจจุบันในยุคสมัยที่มีความเสรีในทุกด้านของการใช้ชีวิตของมนุษย์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.31 We accept

ภาพจาก <https://mover.in.th/m-article/people-discrimination/>

ภาพนี้สื่อความหมายออกมาได้ชัดเจนถึงความแตกต่างทางชาติพันธุ์ และความแตกต่างในหลาย ๆ ด้าน ทั้งยังสื่อออกถึงการยอมรับในสิ่งที่คนเหล่านี้เป็น ทั้งชาติพันธุ์ สีผิว และภาพลักษณ์ โดยภาพที่นำมามีการสื่อความหมายที่มีพลัง ทั้งยังเป็นภาพการรณรงค์เรื่องสิทธิที่ส่งผลกระทบต่อผู้ที่มีภาพนี้ในด้านของความรู้สึก ในท้ายที่สุดการเหยียดทั้งหมดล้วนอยู่ที่ความคิดของผู้เหยียด และผู้ที่ถูกเหยียดทั้งสิ้น แต่หากเป็นผู้ที่เหยียดแล้วนั้นควรแก้ไขพฤติกรรมที่กำลังทำอยู่ในทันที เนื่องจากไม่ส่งผลดีทั้งกับตัวผู้เหยียด และตัวผู้ถูกเหยียด ทั้งนี้อาจมีผลที่ตามมาอย่างร้ายแรงในบางกรณี ในบางครั้งนั้นการเหยียดไม่ได้เกิดจากความคิดของตัวผู้เหยียดเสมอไป แต่อาจเกิดจากการซึมซับจากสิ่งรอบตัว เช่น เพื่อน ครอบครัว หรือเนื้อหาตามสื่อต่าง ๆ เป็นต้น

2.3 แนวความคิดสร้างสรรค์ในการทำงาน

การสร้างผลงานจากการร่างภาพออกมาจากคำบอกเล่า สิ่งที่อยู่หาย และภาพที่ยังคงเหลืออยู่จากนั้นนำมาสร้างเป็นภาพโดยใช้เทคนิคจิตรกรรมดิจิทัล โดยใช้โปรแกรม อะโดบี โฟโต้ชอป (Adobe Photoshop) ซึ่งเป็นการสร้างผลงานขึ้นมาโดยแสดงถึงการนำอดีตมาทำให้เป็นความปัจจุบัน ซึ่งเป็นการทำงานจิตรกรรมให้มีความร่วมสมัยมากขึ้น ดังนั้นงานที่ออกมายังคงความเป็นงานจิตรกรรม แต่เพียงแค่เปลี่ยนจากการใช้กรรมวิธีสีน้ำมันแบบเดิมให้เป็นกรรมวิธีทางเทคโนโลยีสมัยใหม่แทน ซึ่งข้าพเจ้ายังได้แนวคิดมาจากการร่างภาพคนร้ายของตำรวจ ซึ่งมีข้อมูลการร่างเพียงจากคำบอกเล่า โดยในกรณีของการทำงานของข้าพเจ้านั้นเป็นแบบเดียวกัน เพียงแต่มีการเพิ่มสี และความสมจริงในภาพผลงานมากขึ้น ทั้งนี้จุดประสงค์ในการสร้างผลงานยังต่างกันอีกด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

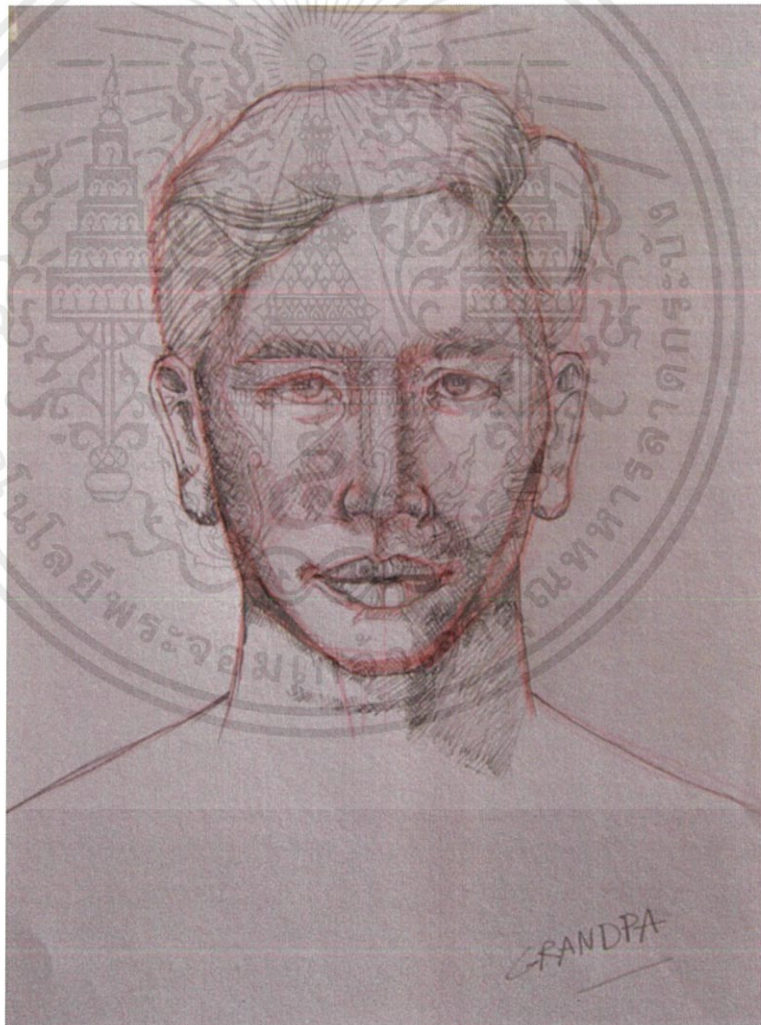
บทที่ 3

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

วิธีการดำเนินงานที่ข้าพเจ้าใช้นั้นเป็นการนำเทคนิคการสร้างสรรคงานจิตรกรรมแบบเดิมมาผสมผสานกับเทคโนโลยีในยุคสมัยปัจจุบันซึ่งถูกสร้างขึ้นด้วยโปรแกรมอะโดบี โฟโตชอป (Adobe Photoshop) กล่าวคือจากการใช้สีน้ำมัน สีอะคริลิก และสีน้ำมาเป็นการสร้างตัวงาน และสีด้วยตัวโปรแกรม ซึ่งจะได้ผลลัพธ์ที่แตกต่างออกไปจากการใช้ตัวกลางเป็นสี และพู่กัน

3.1 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง

ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพที่ 3.1 ภาพร่างชิ้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.2 ภาพร่างชิ้นที่ 2

ภาพที่ 3.3 ภาพร่างชิ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.4 ภาพร่างชิ้นที่ 4

ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพร่างชุดที่ 1 มีแนวความคิดจากการร่างภาพจากคำบอกเล่าของบุคคลในครอบครัว และมีการเปรียบเทียบกับหน้าตาของข้าพเจ้าเช่นกัน โดยข้าพเจ้าได้พูดคุยกับผู้ใหญ่ทางบ้านของข้าพเจ้าผู้เคยเห็นบุคคลในบรรพบุรุษข้าพเจ้า เนื่องด้วยรูปถ่ายของครอบครัวข้าพเจ้าก่อนรุ่นของคุณยายนั้นได้สูญหายไปตามกาลเวลา และการย้ายถิ่นฐานของครอบครัวข้าพเจ้า ทั้งนี้ยังเป็นการสร้างภาพจำลองวัยของบรรพบุรุษที่ข้าพเจ้าไม่มีโอกาสพบ หรือเห็น

งานทั้งสี่ชิ้นนั้นถูกนำไปสร้างเป็นผลงานชุดที่ 1 โดยเทคนิคจิตรกรรมดิจิทัลด้วยโปรแกรมอะโดบี โฟโตชอป (Adobe Photoshop) เพื่อเป็นการจำลองภาพของบุคคลในอดีตของบรรพบุรุษทางฝั่งมารดาของข้าพเจ้า ซึ่งภาพที่ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอออกมานั้นมาจากบุคคลที่ข้าพเจ้าเองไม่เคยเห็นเช่นกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพที่ 3.5 ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพร่างชุดที่ 2 มีเพียงแค่นั้นซึ่งมีการนำเครื่องนุ่งห่มที่ยังมีชีวิตอยู่แต่ได้กระจัดกระจายกันออกไป และคนในครอบครัวที่ได้จากไปแล้วมาอยู่รวมกันในที่เดียว เพื่อจำลองลักษณะของการถ่ายภาพรวมของครอบครัวปกติ และเพื่อนำบุคคลที่จากไปแล้วในอดีตกลับมาอยู่ในความเป็นปัจจุบัน ทั้งนี้ในภาพยังมีการนำเสนอรูปแบบการแต่งตัวของชุดที่ชาวสิบสองปันนา หรือเชียงรุ่งมักใส่กันอีกด้วย

งานชิ้นนี้ถูกนำไปสร้างในชุดผลงานชุดที่ 2 โดยเทคนิคจิตรกรรมดิจิทัลด้วยโปรแกรมอะโดบี โฟโตชอป (Adobe Photoshop) เพื่อเป็นการจำลองภาพถ่ายครอบครัวโดยทั่วไป แต่ในภาพนั้นมีทั้งคนที่ยังมีชีวิตอยู่ และจากไปแล้ว

3.2 กระบวนการสร้างสรรค์งาน

นำคำบอกเล่าของคุณยายของข้าพเจ้าที่เล่าถึงยายทวด และตาทวดของข้าพเจ้าจากความทรงจำของคุณยายมาสร้างเป็นภาพโดยใช้โปรแกรมอะโดบี โฟโตชอป (Adobe Photoshop) เนื่องจากเหลือเพียงภาพถ่ายใบเดียว ดังนั้นคำบอกเล่าของคุณยายที่เป็นญาติผู้ใหญ่คนสุดท้ายที่ได้เห็นบุคคลในอดีตจึงมีส่วนสำคัญในการทำงาน จากนั้นนำเสนอโดยการแสดงงานในรูปแบบของภาพถ่ายบรรพบุรุษที่มักจะถูกแขวนอยู่ตามผนังบ้านตามปกติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.1 วัสดุอุปกรณ์ในการทำงาน

ภาพที่ 3.6 กล้องดิจิทัล Canon EOS 6D

ภาพที่ 3.7 เลนส์กล้อง Canon ef 24-105mm f/4 is usm lens และew83h hood (White box)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

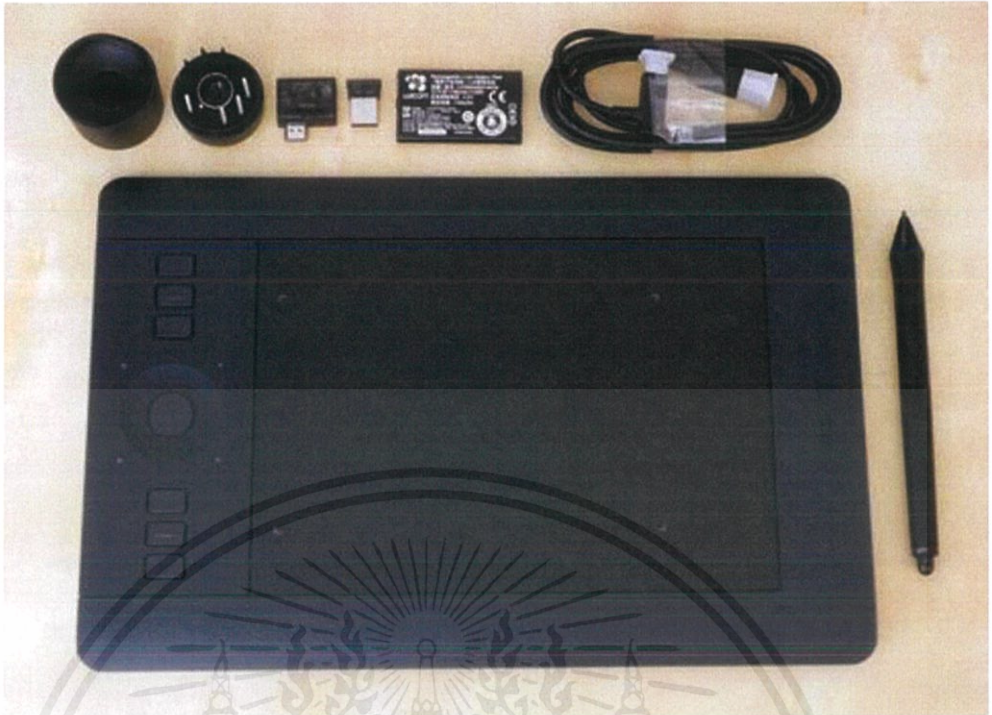

ภาพที่ 3.8 คอมพิวเตอร์แมคบุ๊กโปร

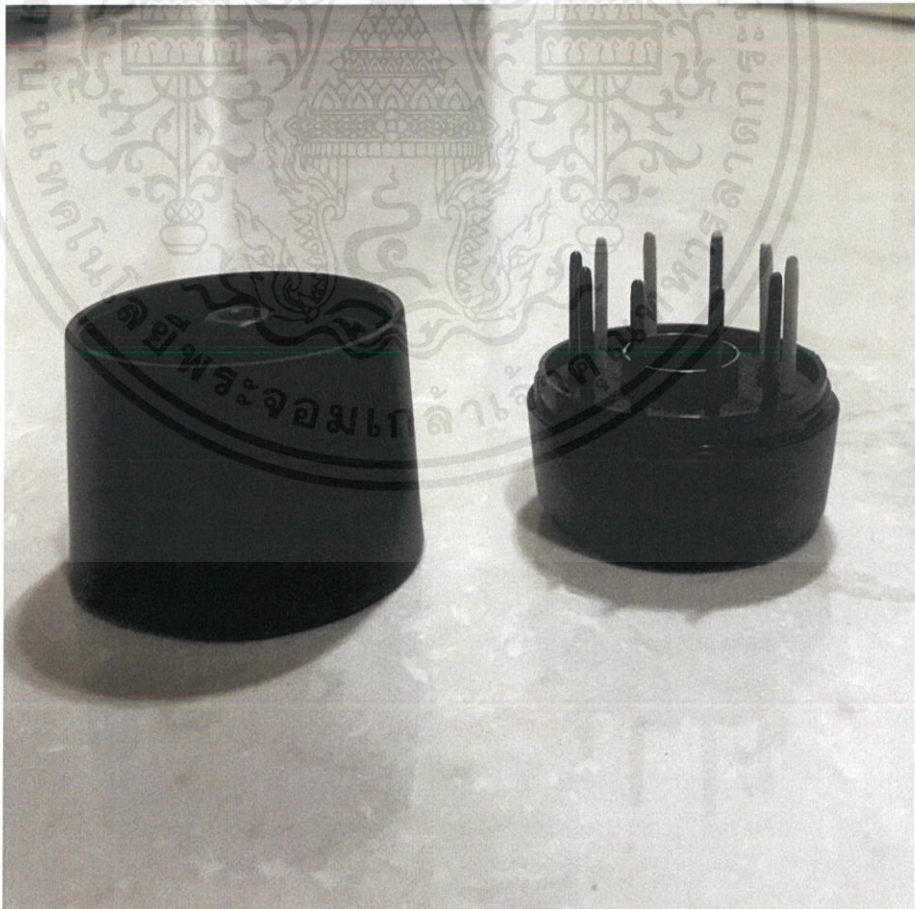

ภาพที่ 3.9 USB Type C Adapter

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.10 เม้าส์ปากกา Wacom Intuos Pro S

ภาพที่ 3.11 ไม้เปลี่ยนเม้าส์ปากกา

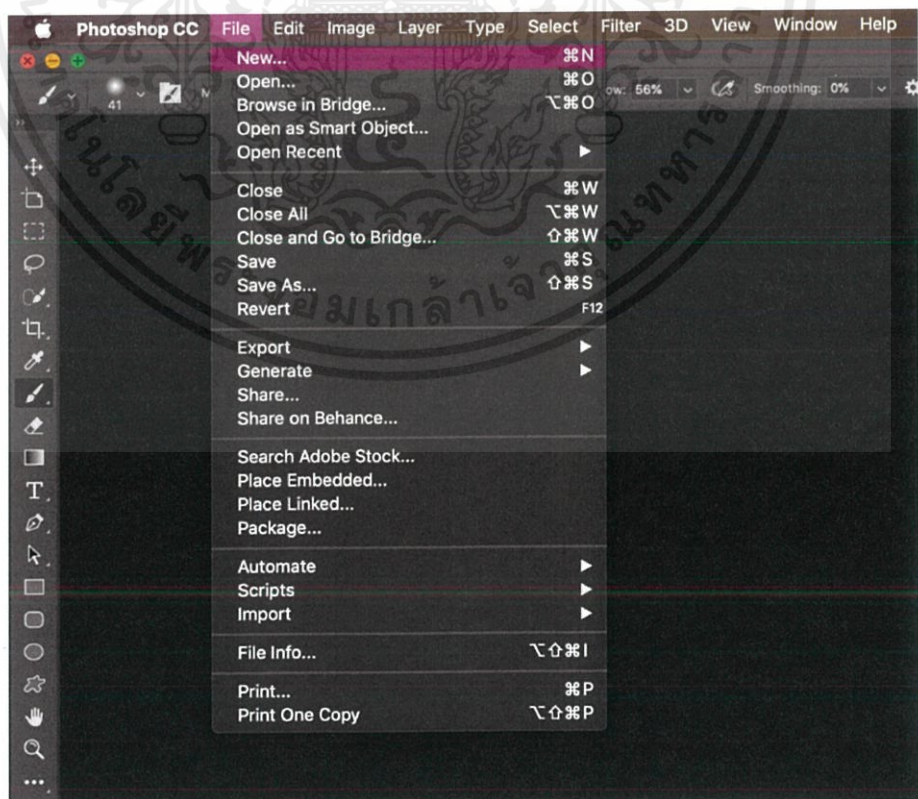
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.12 โปรแกรมอะโดบี โฟโตชอป (Adobe Photoshop CC)

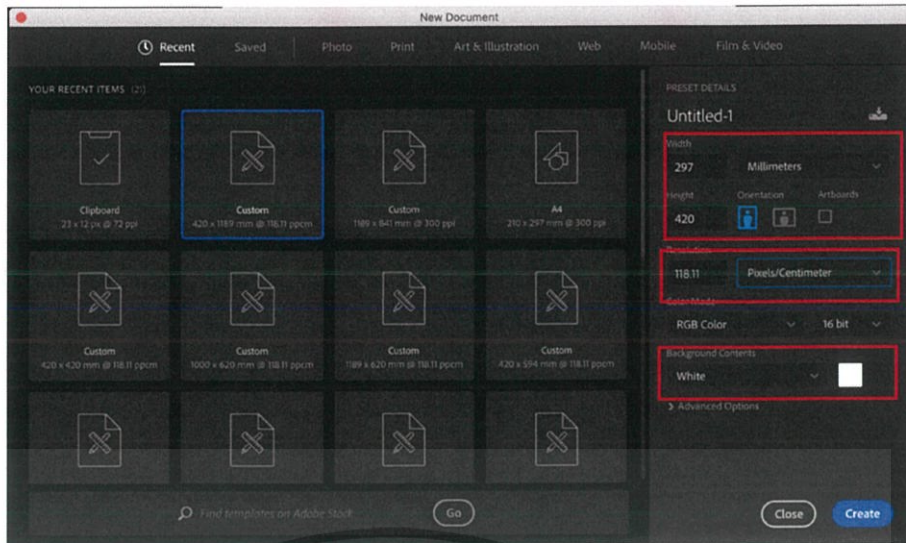
3.2.2 ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน

1. สร้างพื้นที่หน้ากระดาษในโปรแกรมอะโดบี โฟโตชอป (Adobe Photoshop)

ภาพที่ 3.13 การสร้างพื้นที่หน้ากระดาษ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.14 การตั้งค่าหน้ากระดาษ

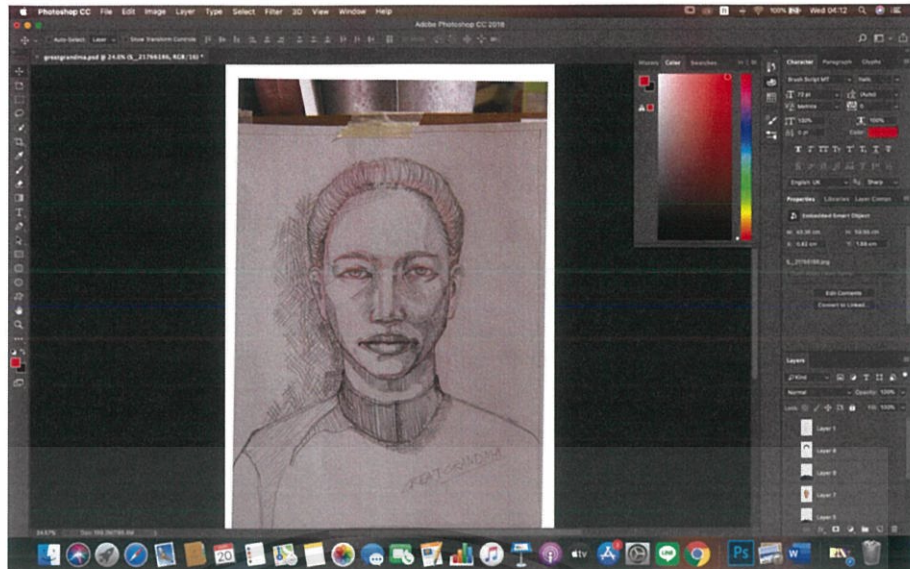
1.1 การสร้างพื้นที่หน้ากระดาษในการทำงาน โดยกดที่ File – New เพื่อกำหนดขนาดของหน้ากระดาษให้เหมาะสมต่อการทำงานในแต่ละชิ้น เช่น 297 x 420 มิลลิเมตร จากนั้นกำหนด Resolution เป็น 300 และกำหนด Background Contents ในแบบที่เหมาะสมต่อดังงาน

2. การอัปโหลดภาพร่างด้วยดินสอเข้าไปในโปรแกรม อะโดบี โฟโต้ชอป (Adobe Photoshop)

ภาพที่ 3.15 การอัปโหลดภาพร่างดินสอเข้าไปยังหน้ากระดาษ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

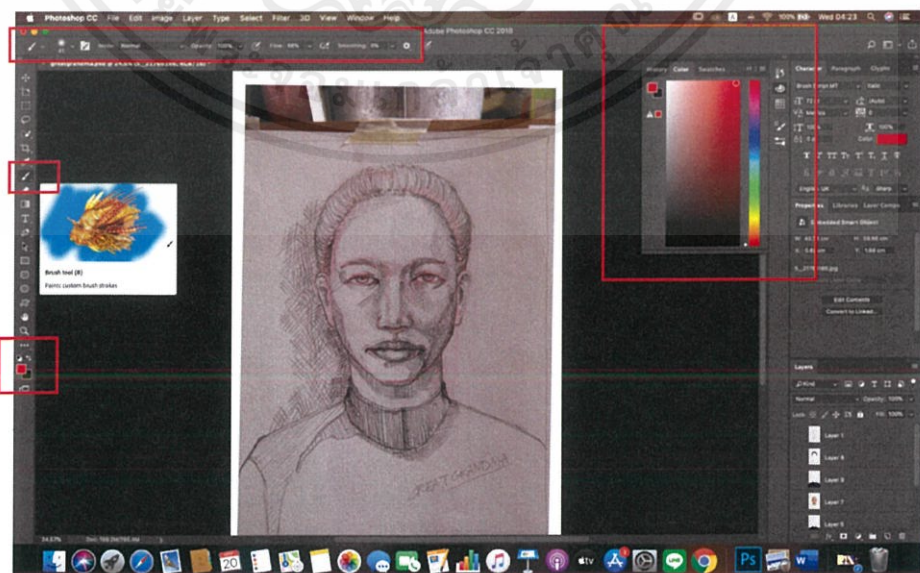
ภาพที่ 3.16 การอัปโหลดภาพร่างดินสอเข้าไปยังหน้ากระดาษ

2.1 กดที่ Place Embedded เพื่อวางภาพที่ต้องการอัปโหลดลงไป และปรับขนาดด้วยการกด Command T หรือ Control T เพื่อปรับขนาดรูปให้เหมาะสมกับขนาดหน้ากระดาษ

3. การร่างภาพในโปรแกรมอะโดบี โฟโตชอป (Adobe Photoshop)

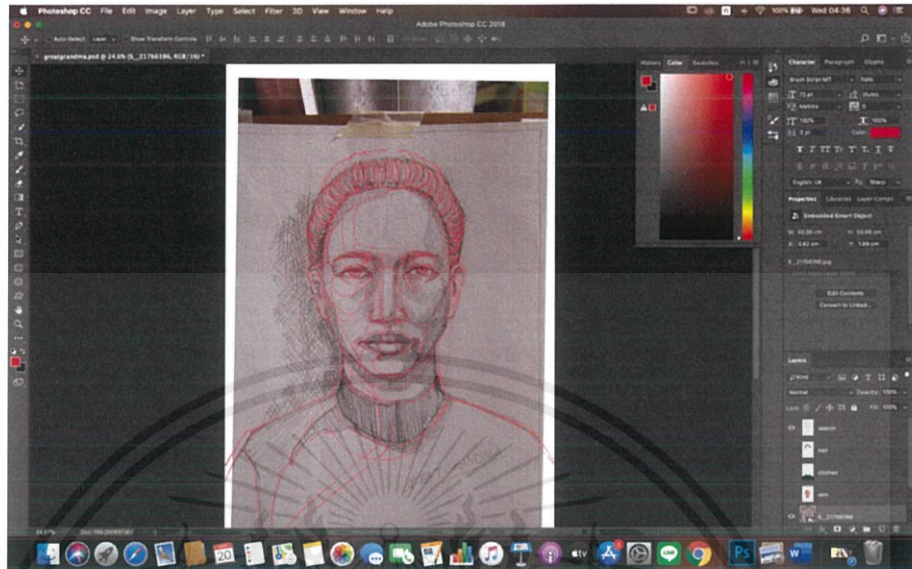
ภาพที่ 3.17 การสร้างเลเยอร์ใหม่

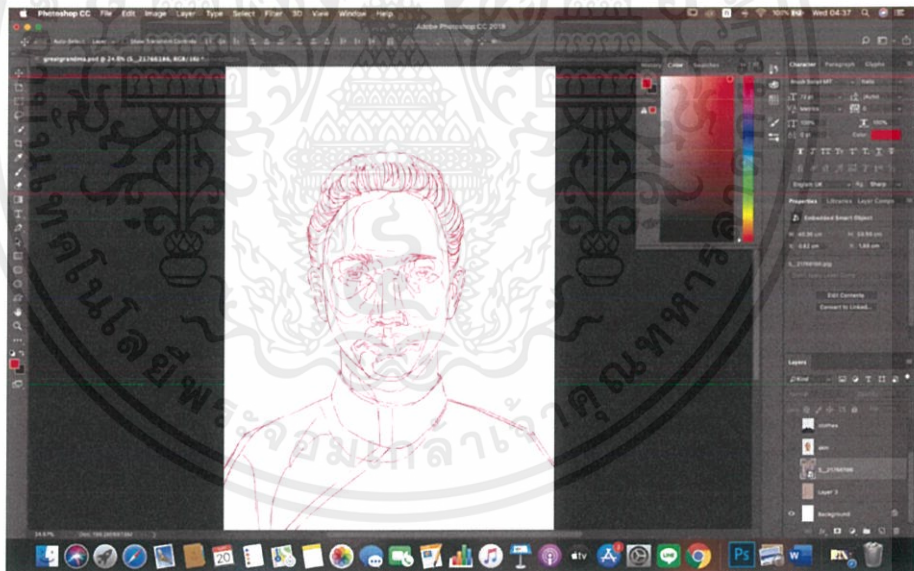
ภาพที่ 3.18 การเลือกใช้อุปกรณ์ สี และขนาดพู่กัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1 สร้างเลเยอร์ใหม่ขึ้นมา เพื่อนำภาพร่างดินสอออกภายหลัง จากนั้นเลือกที่อุปกรณ์ Brush กำหนดลักษณะแปรง และเลือกสีที่ง่ายต่อการมองเห็นในการร่างภาพทับอีกที

ภาพที่ 3.19 การร่างภาพทับภาพร่างดินสอ

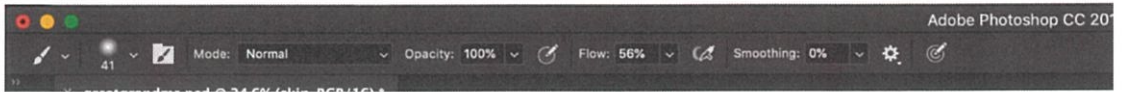

ภาพที่ 3.20 ภาพร่างในโปรแกรม

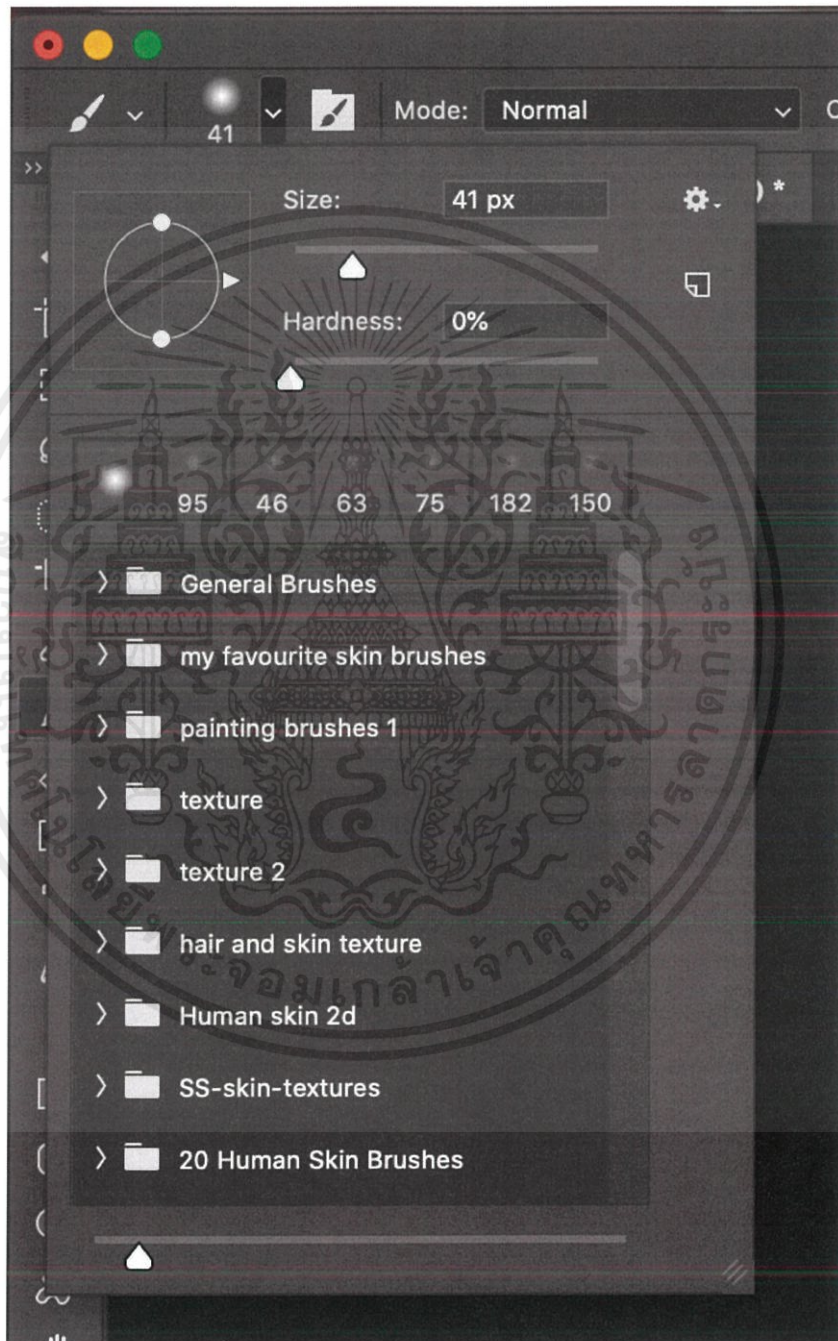
3.2 ร่างภาพตามร่างดินสอที่ได้ทำการอัปโหลดเข้าไปในโปรแกรมอะโดบี โฟโต้ชอป (Adobe Photoshop) จากนั้นซ่อนเลเยอร์ของรูปภาพร่างดินสอ หรือสามารถลบทิ้งได้ทันทีหากไม่ใช่แล้ว ทั้งนี้ในการสร้างผลงานควรแบ่งประเภทของการทับซ้อนกันด้วยการแบ่งเลเยอร์ เช่น เลเยอร์ของภาพร่าง เลเยอร์ของผิว เลเยอร์ของเส้นผม และอื่น ๆ จากนั้นปรับ Opacity ของเลเยอร์ภาพร่างให้อ่อนลง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. การลงสี

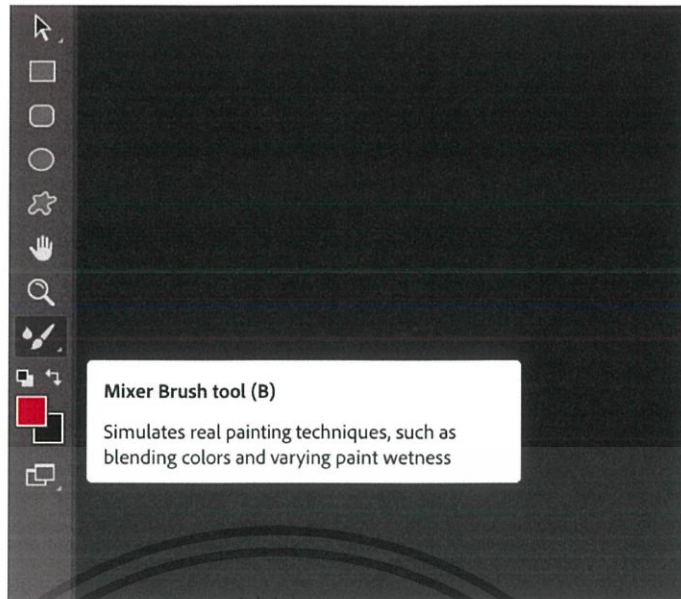

ภาพที่ 3.21 การกำหนดการตั้งค่าพู่กัน

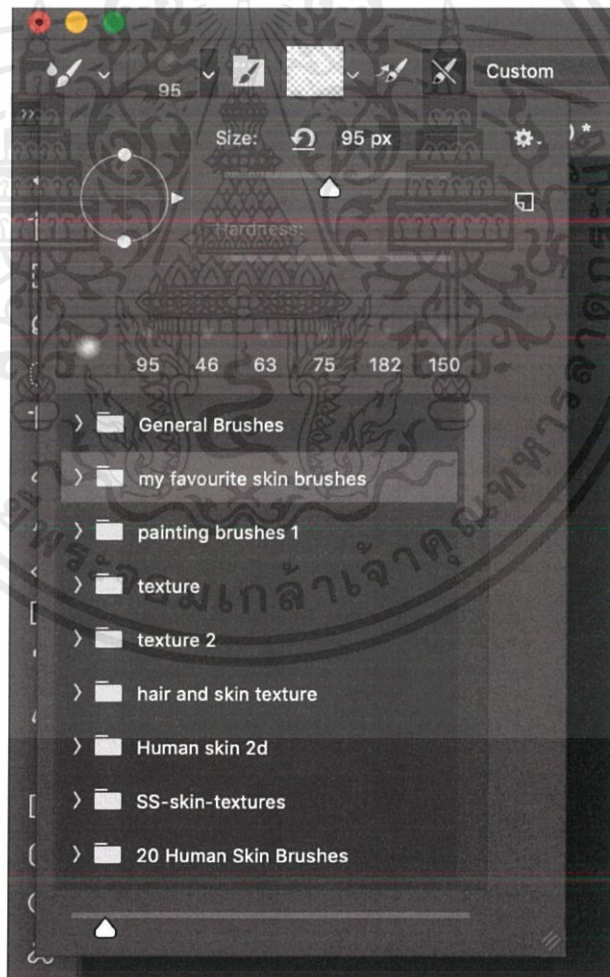

ภาพที่ 3.22 การเลือกพื้นผิวของพู่กัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

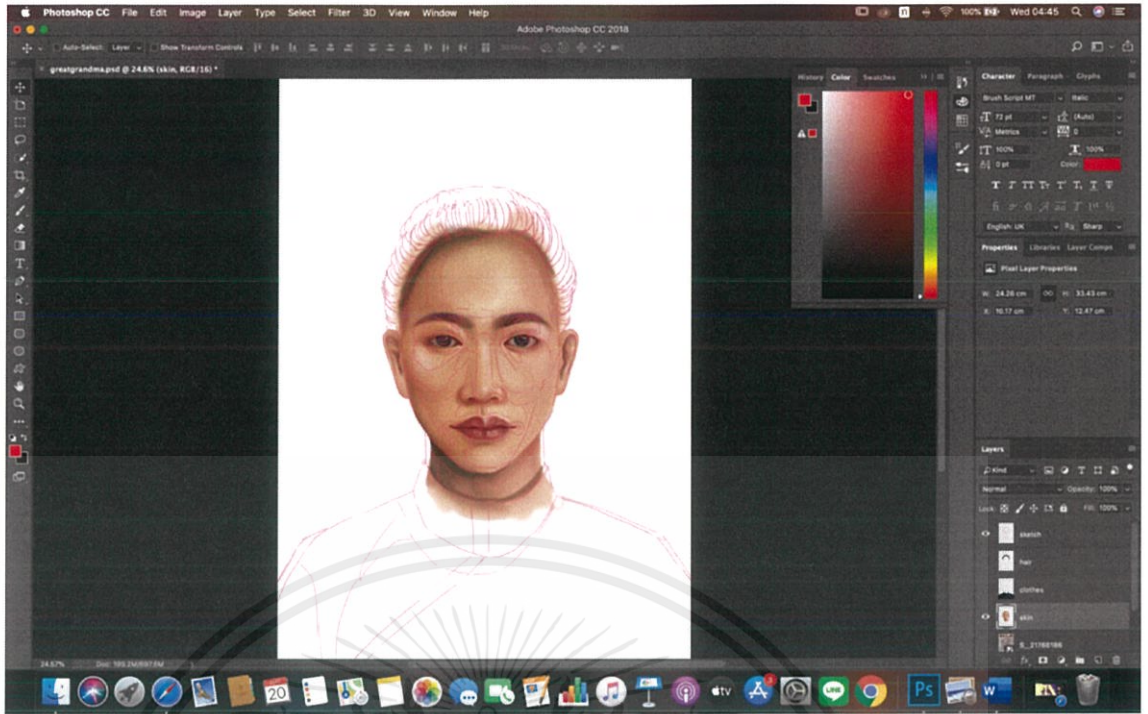

ภาพที่ 3.23 พู่กันเกิดยีสี่ (Mixer Brush tool)

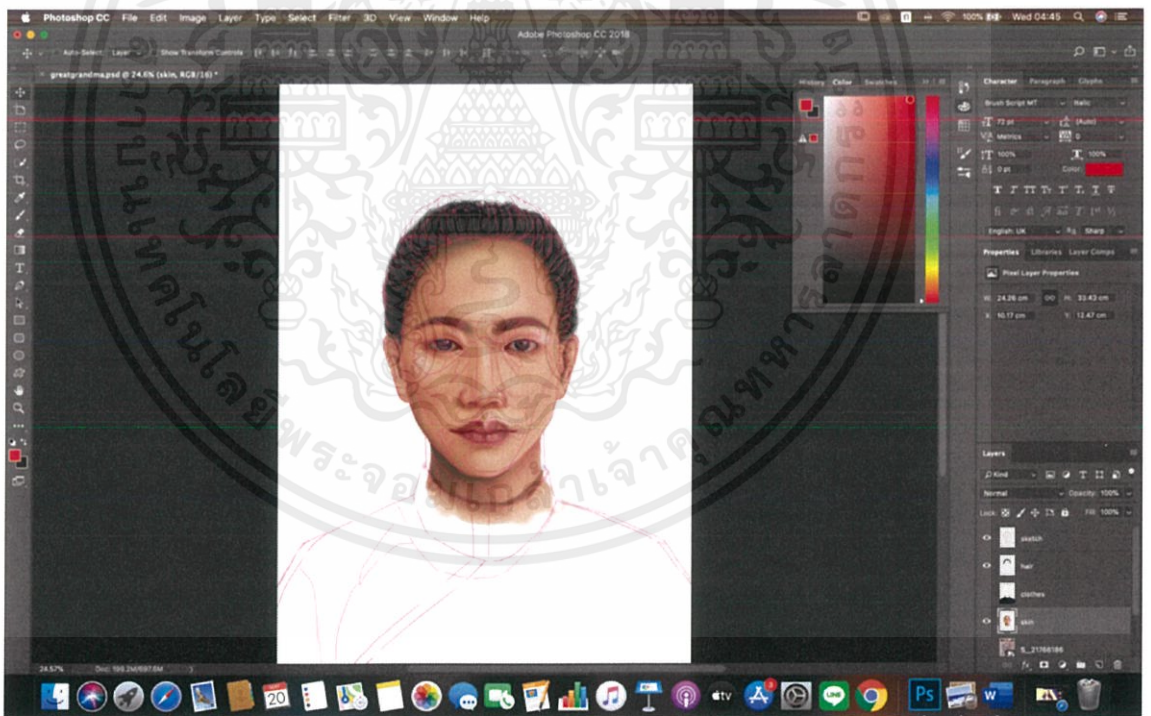

ภาพที่ 3.24 พื้นผิวของพู่กันที่ใช้เกิดยีสี่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.25 การลงสีผิว

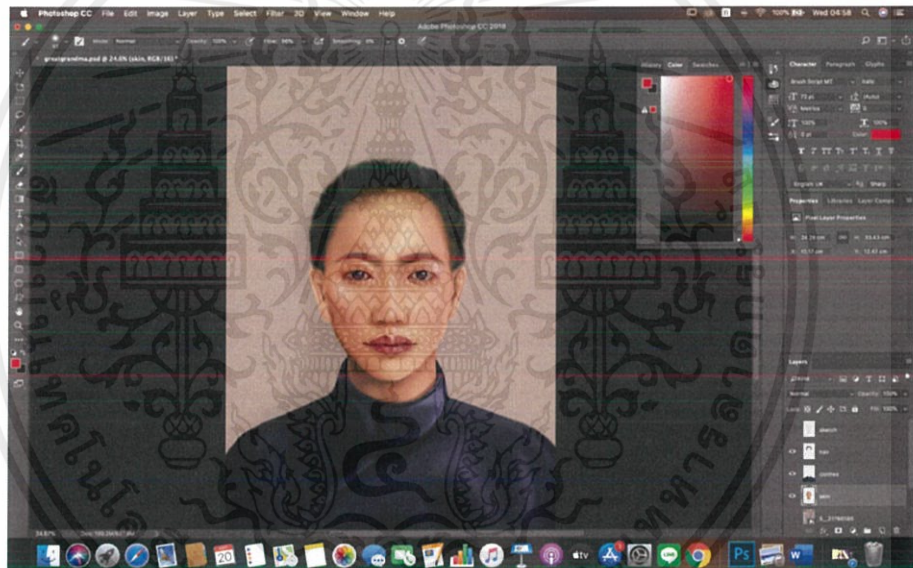

ภาพที่ 3.26 การลงสีเส้นผม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.27 การลงสีเสื้อผ้า

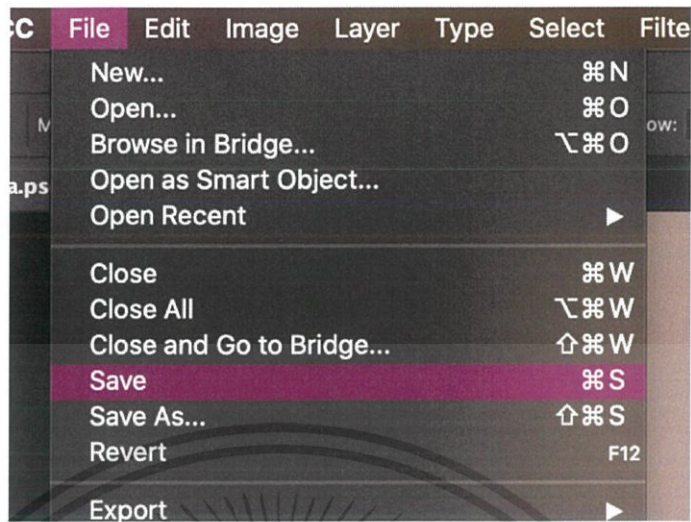
ภาพที่ 3.28 การลงสีพื้นหลัง

4.1 ในการลงสีนั้นจำเป็นต้องมีการแบ่งเลเยอร์เพื่อให้การเกลี่ยสีเป็นไปได้สะดวกมากขึ้น และป้องกันการผสมกันของสีของพื้นผิวต่าง ๆ โดยการลงสีนั้นลงตามภาพร่างใช้วิธีเช่นเดียวกันกับการสร้างสรรค์ผลงานแบบเดิม

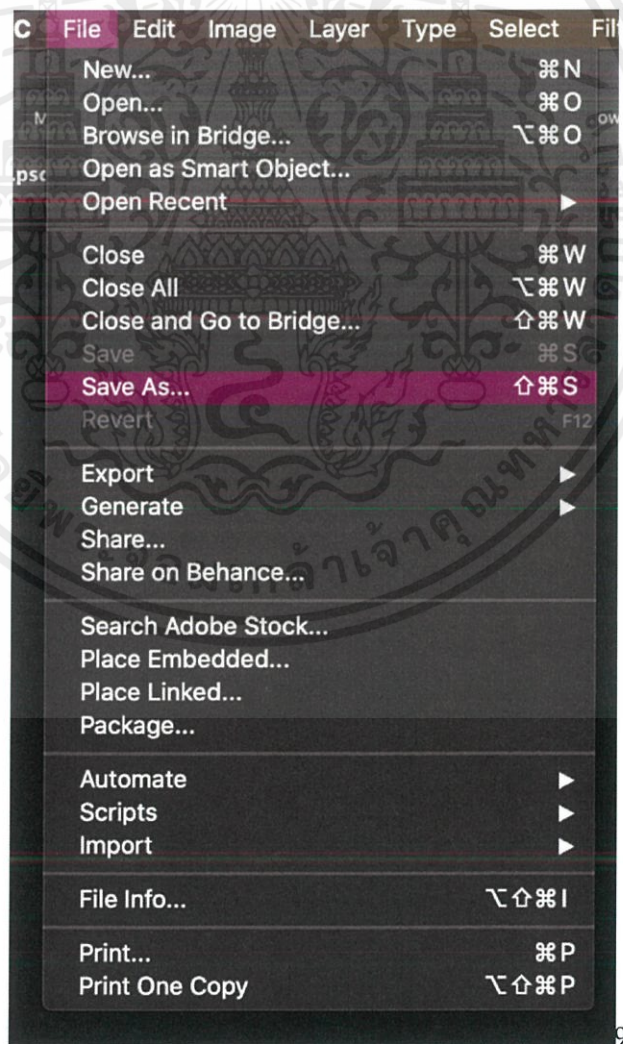
4.2 ลงสีพื้นโดยใช้พู่กัน และใช้เทคนิคการลงสีตามความถนัดของแต่ละคน ทั้งนี้ยังสามารถเลือกพื้นผิวของตัวพู่กันตามความเหมาะสมของพื้นผิวนั้น ๆ จากนั้นใช้ Mixer Brush tool เพื่อใช้ในการเกลี่ยสี โดยอาจใช้ทั้งพู่กันธรรมชาติ และพู่กันสำหรับการเกลี่ยสลับกันไปมา จากนั้นสร้างเลเยอร์และลงสีไปจนผลงานสมบูรณ์ จากนั้นซ่อนเลเยอร์ของภาพร่าง ซึ่งในการสร้างจิตรกรรมดิจิทัลเป็นเช่นเดียวกับการเพ้นบนผ้าแคนวาส คือสามารถเก็บรายละเอียดได้ตามความต้องการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. การบันทึกและเปลี่ยนนามสกุลของผลงาน

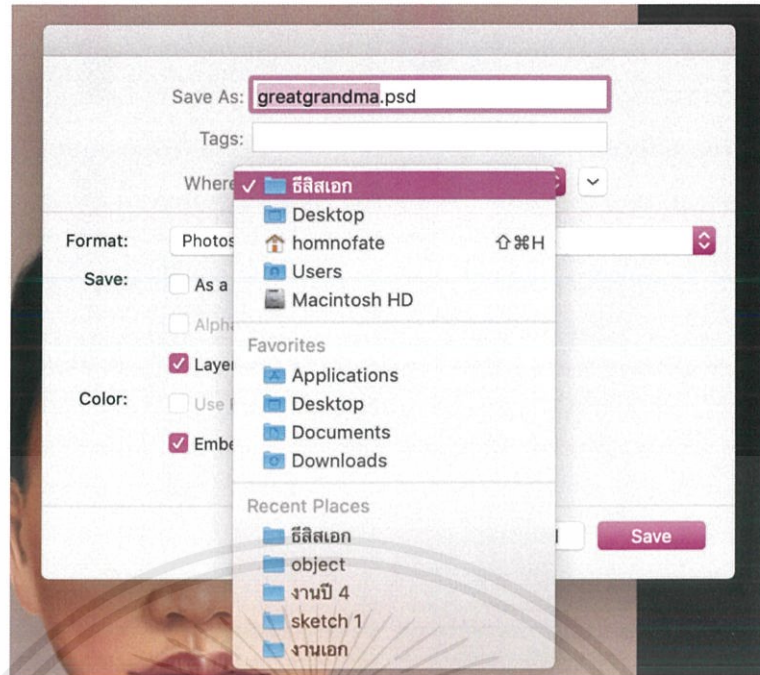

ภาพที่ 3.29 การบันทึกผล

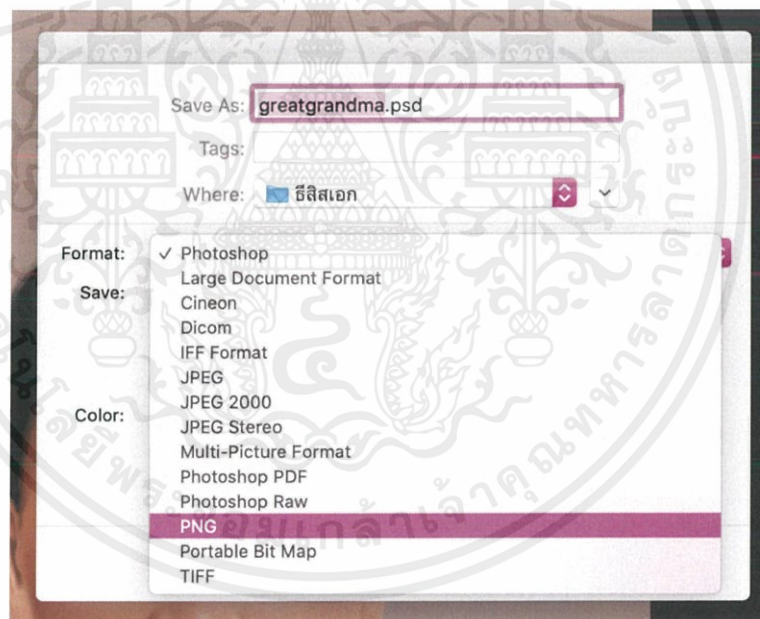

ภาพที่ 3.30 การบันทึกโดยเปลี่ยนนามสกุลไฟล์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.31 เลือกพื้นที่จัดเก็บผลงาน

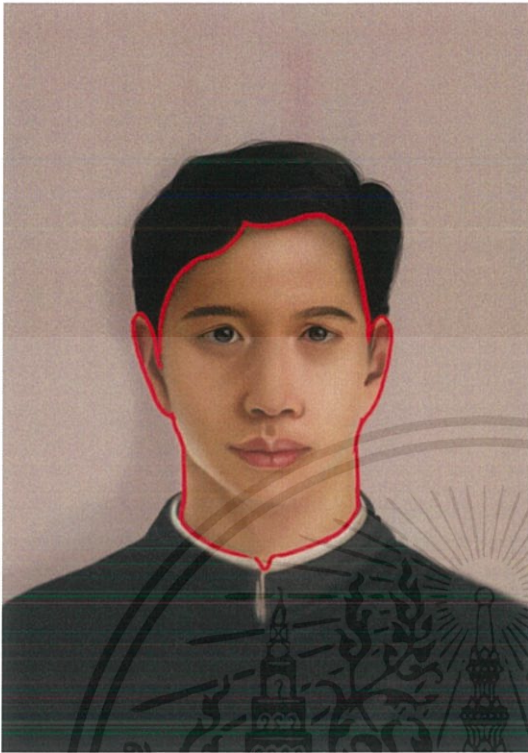
ภาพที่ 3.32 เลือกนามสกุลไฟล์

5.1 กด Save เพื่อบันทึกผลงาน โดยนามสกุลไฟล์งานที่บันทึกเป็นนามสกุลPSDซึ่งเป็นนามสกุลตั้งต้นของไฟล์ที่ยังสามารถกลับมาแก้ไขได้

5.2 กด Save As โดยเลือกพื้นที่ในการจัดเก็บตัวผลงาน จากนั้นเปลี่ยนนามสกุลไฟล์ เพื่อใช้ในการพิมพ์ออกมาในขั้นตอนสุดท้าย เช่น JPENG หรือ PNG เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

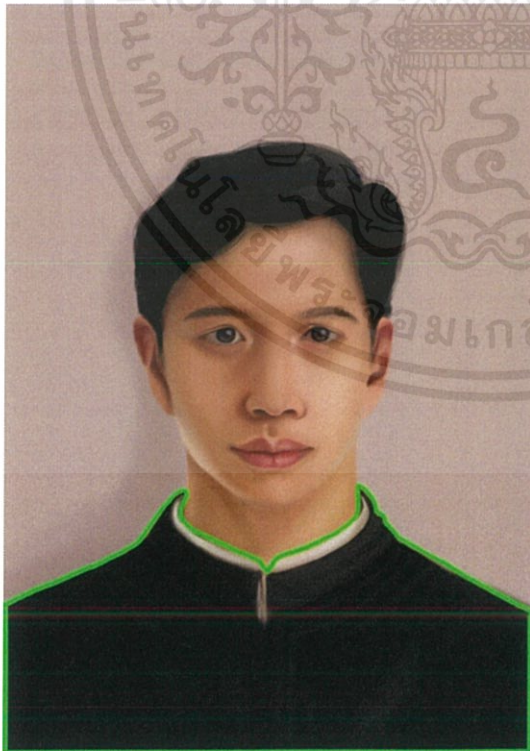
ผลงานชิ้นที่ 1 ลักษณะผิว (Texture)

ภาพที่ 4.2

ก. พื้นผิวเป็นพื้นผิวมนุษย์ โดยเทคนิคของงานจิตรกรรมดิจิทัลที่เปลี่ยนเพียงตัวกลางในการใช้สร้างสรรค์ผลงาน แต่ยังคงความเป็นงานจิตรกรรมเอาไว้ โดยใช้เทคนิคการเกลี่ยเรียบเช่นเดียวกับเทคนิคเกลี่ยเรียบในผลงานจิตรกรรมแบบดั้งเดิม

เพื่อใช้ให้เทคนิคที่ใช้สอดคล้องกับเนื้อเรื่องของตัวงาน

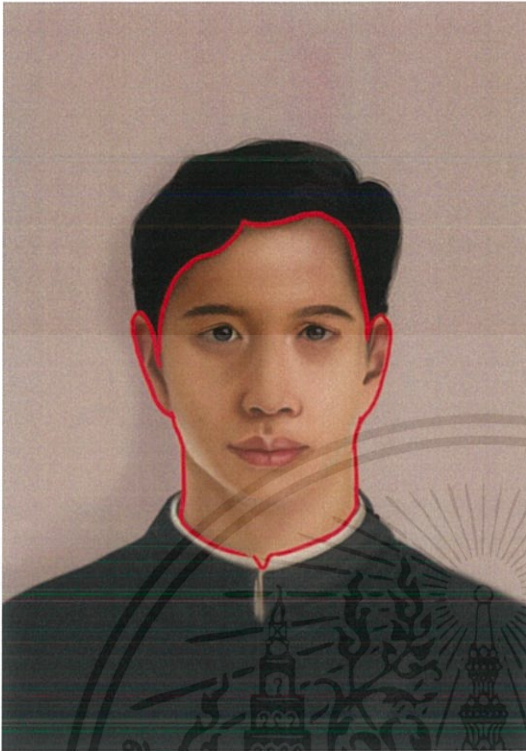
ภาพที่ 4.3

ข. ลักษณะพื้นผิวเป็นพื้นผิวผ้าที่ตัวแบบได้สวมใส่ตามปกติในวันธรรมนั้น ๆ แต่ยังคงอยู่ในเทคนิคของการเกลี่ยเรียบเช่นเดียวกับงานจิตรกรรมแบบเกลี่ยเรียบ

เพื่อแสดงถึงวัฒนธรรมการแต่งตัวของผู้คนในสมัยนั้น ๆ ว่ามีเสื้อผ้าแบบใดบ้าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

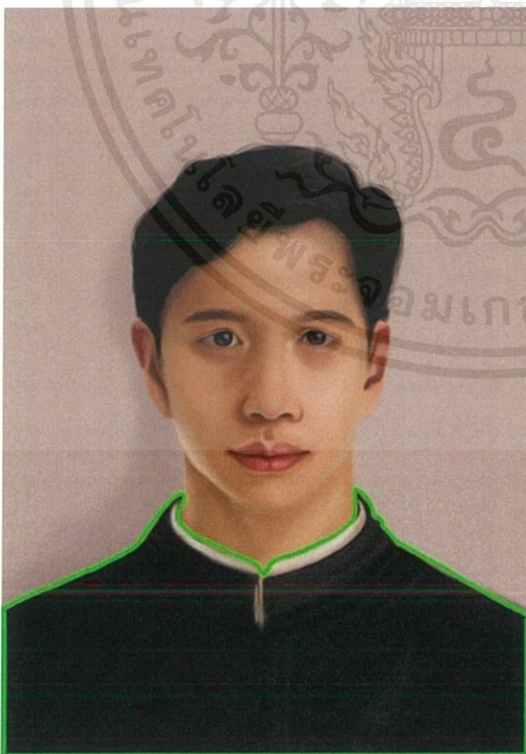
ผลงานชิ้นที่ 1 สี (Colour)

ภาพที่ 4.4

ก. สีที่ใช้เป็นสีที่เน้นให้สีผิวออกไปทางโทนผิวเหลืองของชาวเอเชีย ซึ่งในวิธีการการแยกสีของการใช้โปรแกรมวาดขึ้นมาั้นจะต้องแยกสีมากกว่าสีปกติที่ทำโดยใช้สีกลางเป็นสีน้ำมัน อะคริลิก หรือสีน้ำ เนื่องจากภาพที่วาดในคอมพิวเตอร์นั้นจะไม่มีการผสมสีให้ แต่จะทำให้เพียงแค่การไล่สีให้เข้ากันเท่านั้น

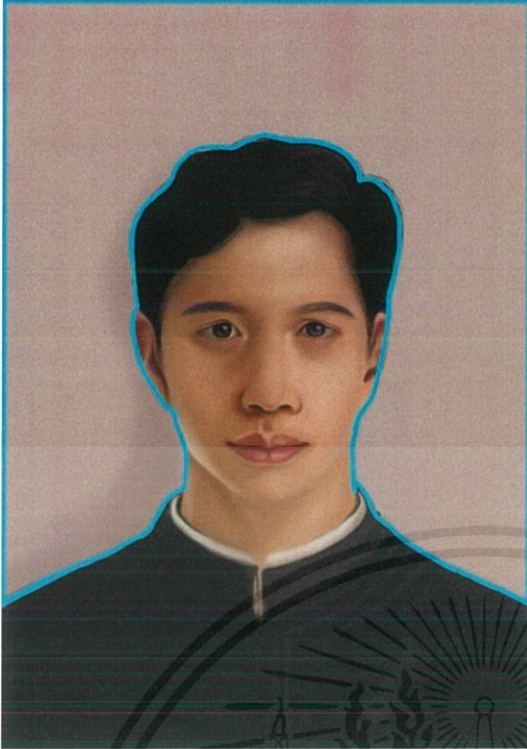
ความหมายของสีที่ใช้นั้น เพื่อการจำลองความเป็นภาพบรรพบุรุษที่ถ่ายเพื่อเก็บไว้ติดตามฝาผนังบ้าน

ภาพที่ 4.5

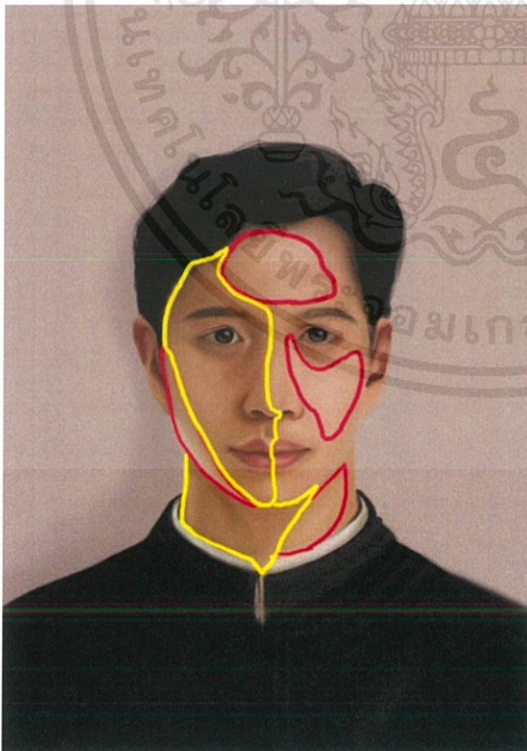
ข. สีเสื้อผ้านั้นเป็นสีปกติของวัฒนธรรมการแต่งตัวของชาวไท/จีนสิบสองปันนา ซึ่งชนชาตินี้จะมีเสื้อผ้าที่หลากหลายสี สัน โดยส่วนใหญ่แล้วจะมีลักษณะเป็นคอจีน และผู้ชายมักสวมเสื้อยืด หรือเสื้อเชิ้ตสีขาวไว้ข้างในอีกชั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.6

ผลงานชิ้นที่ 1 น้าหนัก (Volume)

ภาพที่ 4.7

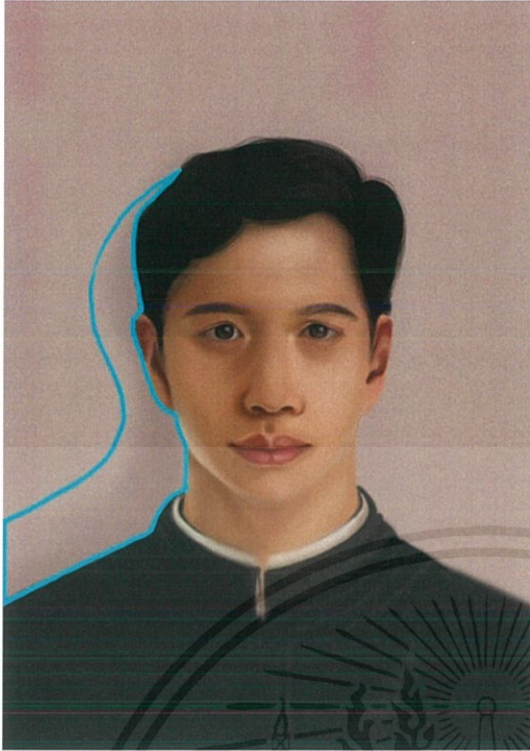
ค.สีพื้นหลังเป็นสีที่มีความเข้ากับตัวงานมากขึ้น โดยใช้สีเรียบเพื่อไม่ให้เด่นกว่าตัวงาน เนื่องจากสิ่งที่ต้องการนำเสนอคือภาพของบุคคล

ดังนั้น ตัวเนื้องานเลือกใช้โทนสีนี้เพื่อให้มีความเข้ากันแต่ไม่เด่นไปกว่าตัวงาน

ก.พื้นที่สีเหลืองคือพื้นผิวหน้าที่เข้มที่สุด และบริเวณสีแดงคือส่วนที่แสงส่อง โดยน้ำหนักจะอยู่ในรูปแบบของการจัดไฟในสตูดิโอ

เพื่อให้เห็นถึงรายละเอียดของการใช้เทคนิคของงานจิตรกรรมคอมพิวเตอร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

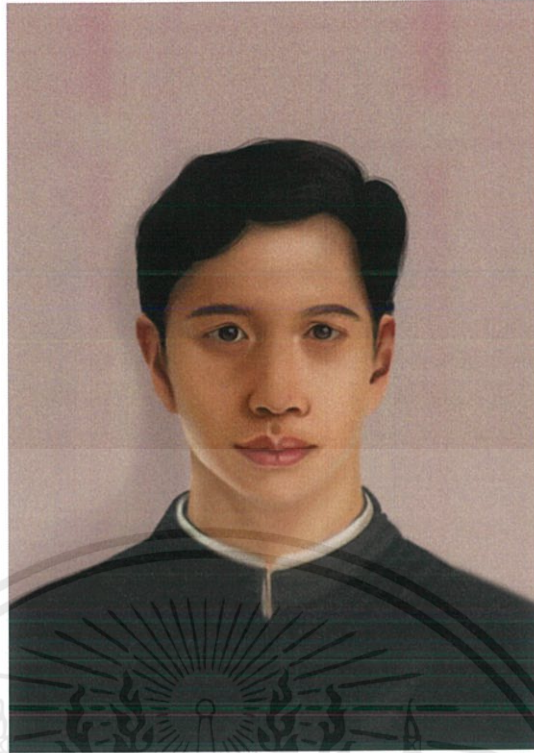

ภาพที่ 4.8

ข. น้ำหนักพื่นหลัง และเส้นเอมีการไล่สี
เพียงเล็กน้อยเพื่อสร้างเงา เนื่องจากเป็นสิ่งที่
ทำให้ภาพถ่ายมีองค์ประกอบที่ครบถ้วนมาก
ยิ่งขึ้น

4.2 วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบ

การจัดองค์ประกอบในผลงานการสร้างสรรค์ชุดนี้นั้นจะเน้นไปที่จำลองภาพในช่วงวัยที่
ข้าพเจ้านั้นไม่เคยเห็น นำสิ่งที่หายไปแล้วมาสร้างใหม่ หรือการนำสิ่งที่สื่อความทรงจำมา
สร้างสรรค์เป็นผลงาน โดยผลงานจะค่อนข้างไม่มีความชัดเจนของต้นแบบนัก เนื่องจากมีการอิง
จากคำบอกเล่า และความทรงจำ ซึ่งผลงานทั้งหมดนั้นมีการใช้เทคนิคการสร้างผลงานแบบเดียวกัน
ทั้งหมด ทั้งนี้โทนสีที่ใช้ยังเป็นโทนสีเดียวกัน ต่างเพียงสีเสื้อผ้า และสีผิวของแต่ละบุคคลนั้น ๆ โดย
ภาพที่แสดงออกมานั้นอยู่ในรูปแบบของภาพถ่ายติดผนังที่มีการจัดองค์ประกอบให้เท่ากันตรงกลาง
การจัดองค์ประกอบภาพเช่นนี้เป็นการเชื่อมโยงกับการมีภาพติดผนังบ้านของครอบครัวทั่วไป ทั้งนี้
รูปทรงทั้งหมดที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้ายังอยู่ในรูปแบบของภาพสมจริง ทั้งสีผิว
เสื้อผ้า และองค์ประกอบอื่น ๆ ในตัวภาพ ทั้งนี้พื่นหลังที่ใช้ยังเป็นสีที่ไม่แย่งความเด่นของตัวงาน
เพื่อให้จุดสนใจทั้งหมดไปอยู่ที่ตัวผลงานที่ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอ โดยในตัวงานยังใส่รายละเอียด
หรือจุดที่เป็นเอกลักษณ์ของตัวบุคคลต้นแบบ เพื่อเป็นการอ้างอิงถึงความเป็นไปได้ถึงหน้าตาของ
ต้นแบบให้ชัดเจนที่สุดเท่าที่โปรแกรมคอมพิวเตอร์จะทำได้ เช่น ไล่ตามจุดต่าง ๆ บนใบหน้า เป็น
ต้น

ภาพที่ 4.9 ผลงานชิ้นที่ 1.

1. ความกลมกลืน (Harmony) สีของพื้นหลังจะไม่ใช่สีที่เด่นกว่าตัวผลงาน แต่จะสร้างให้มีความเข้ากันกับตัวผลงาน และพื้นผิวของตัวผลงานนั้นจะเน้นไปทางสีผิวที่แท้จริงจากคำบอกเล่า ผสมกับข้อเท็จจริงที่ผิวขาวเอเชียออกไปทางโทนเหลือง หรือผิวผสมมากกว่า โทนสีชมพูที่เป็นส่วนน้อย
2. ความหลากหลาย (Varity) ในตัวงานนั้นจะเน้นไปทางความเข้ากันมากกว่าความหลากหลายของการใช้เส้น สี หรือรูปทรงที่แท้จริงของการฟังคำบอกเล่า
3. ความสมดุล (Balance) ตัวงานเป็นงานที่แบ่งซ้ายขวาค่อนข้างเท่ากัน เนื่องด้วยเป็นภาพที่วาดตรงกลางตามการถ่ายภาพในรูปแบบของภาพถ่ายติดบัตร โดยเป็นรูปแบบของความกึ่งกลางเท่ากันทั้งสองด้าน
4. สัดส่วน (Properition) สัดส่วนในภาพนั้นเน้นความเหมือนจริงของมนุษย์ ทั้งโครงสร้างของหน้าตา และองค์ประกอบของใบหน้า เพื่อมุ่งเน้นให้เกิดความสมจริงจากภาพที่ฟังจากทั้งเรื่องเล่า และรูปในผู้สูงวัยของต้นแบบ ทั้งนี้ก็เพื่อแสดงออกถึงความเป็นไปได้ของหน้าตาในวัยหนุ่มมากที่สุด
5. ความเป็นเด่น (Dominance) ในผลงานนั้นจะมีเพียงสิ่งเดียวที่แสดงออกมา นั่นคือตัวบุคคล ซึ่งกล่าวคือในตัวงานไม่มีสิ่งอื่นที่จะเด่นไปกว่าตัวบุคคลในผลงานที่ตั้งใจแสดงออกเพียงเท่านั้น
6. ความเคลื่อนไหว (Movement) ตัวผลงานไม่มีความเคลื่อนไหวใด ๆ ในผลงาน เพียงแต่เป็นภาพนิ่งของภาพถ่ายบุคคล โดยสีหน้าแสดงอารมณ์ที่สงบนิ่งที่ค่อนข้างทางการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

บทสรุปของผลงาน

ผลงานชิ้นนี้จัดทำเพื่อการชูดค้นเรื่องราวเกี่ยวกับชาติพันธุ์ของตนเอง ทั้งยังติดตามการเปลี่ยนแปลงไปของกลุ่มชาติพันธุ์ที่เกี่ยวข้องกับชาติพันธุ์ที่สนใจ ซึ่งในผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นนี้ทางข้าพเจ้าได้สนใจเกี่ยวกับความหลากหลายของชาติพันธุ์ในตัวข้าพเจ้าเมื่อย้อนมองกลับไปสามรุ่นของตระกูลตนเอง กล่าวคือเป็นการค้นหาความจริงเกี่ยวกับที่มาของครอบครัวตนเอง ทั้งยังติดตาม และสังเกตการเปลี่ยนแปลงของรัฐอิสระในอดีตเหล่านี้ว่าในปัจจุบันเป็นอย่างไร ความแตกต่างของผู้คนในชาติพันธุ์นี้ โดยเริ่มแรกนั้นศึกษาเกี่ยวกับภาพของคนในครอบครัวที่จากไปแล้ว และนำคำบอกเล่าของคนในครอบครัวมาสร้างภาพขึ้นมาด้วยเทคนิคจิตรกรรมดิจิทัล โดยโปรแกรม อะโดบี โฟโตชอป (Adobe Photoshop) ให้มีความใกล้เคียง และสมจริงที่สุดเพื่อแสดงความน่าจะเป็นที่บุคคลที่จากไปแล้วในอดีตจะมีหน้าตาแบบที่ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์ออกมา ทั้งนี้การใช้เทคนิคยังมีความสอดคล้องในการนำอดีตกลับมาทำให้มีความเป็นปัจจุบัน และยังเป็นการนำเทคนิคการสร้างสรรคจิตรกรรมแบบเดิมมาผสมเข้ากับเทคโนโลยีในปัจจุบันอีกด้วย

ปัญหาและข้อเสนอแนะ ปัญหาที่พบคือ การเดินทางไปสำรวจพื้นที่นั้นเป็นไปได้ค่อนข้างลำบาก เนื่องจากกำแพงทางภาษา กล่าวคือประเทศจีนสิบสองปันนานั้น ผู้คนต่างพูดกันเพียงหนึ่งภาษา ซึ่งผู้คนเหล่านั้นไม่พูดภาษาอังกฤษนอกจากภาษาจีน ทำให้การเก็บข้อมูลเหตุผลการย้ายถิ่นฐาน และข้อมูลเกี่ยวกับชาวสิบสองปันนานั้นเป็นไปได้ค่อนข้างยากลำบาก ทั้งนี้ข้อมูลต่าง ๆ ที่ข้าพเจ้าได้ไปค้นคว้ามานั้นค่อนข้างคลุมเครือ จึงจำเป็นจะต้องสัมภาษณ์คนในประเทศรอบข้าง และคนในประเทศหรือพื้นที่รอบ ๆ นั้น ซึ่งข้อมูลที่ได้มาจากหลายทางนั้นจะต้องนำมาไตร่ตรองอีกที ทั้งนี้ข้าพเจ้ายังตระหนักถึงปัญหาของการรับฟังข้อมูลจากบุคคลเดียวในครอบครัวเกี่ยวกับบรรพบุรุษของข้าพเจ้าที่จากไป ทำให้ไม่สามารถระบุรูปพรรณที่แท้จริงของภาพบุคคลที่ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ขึ้นมาได้

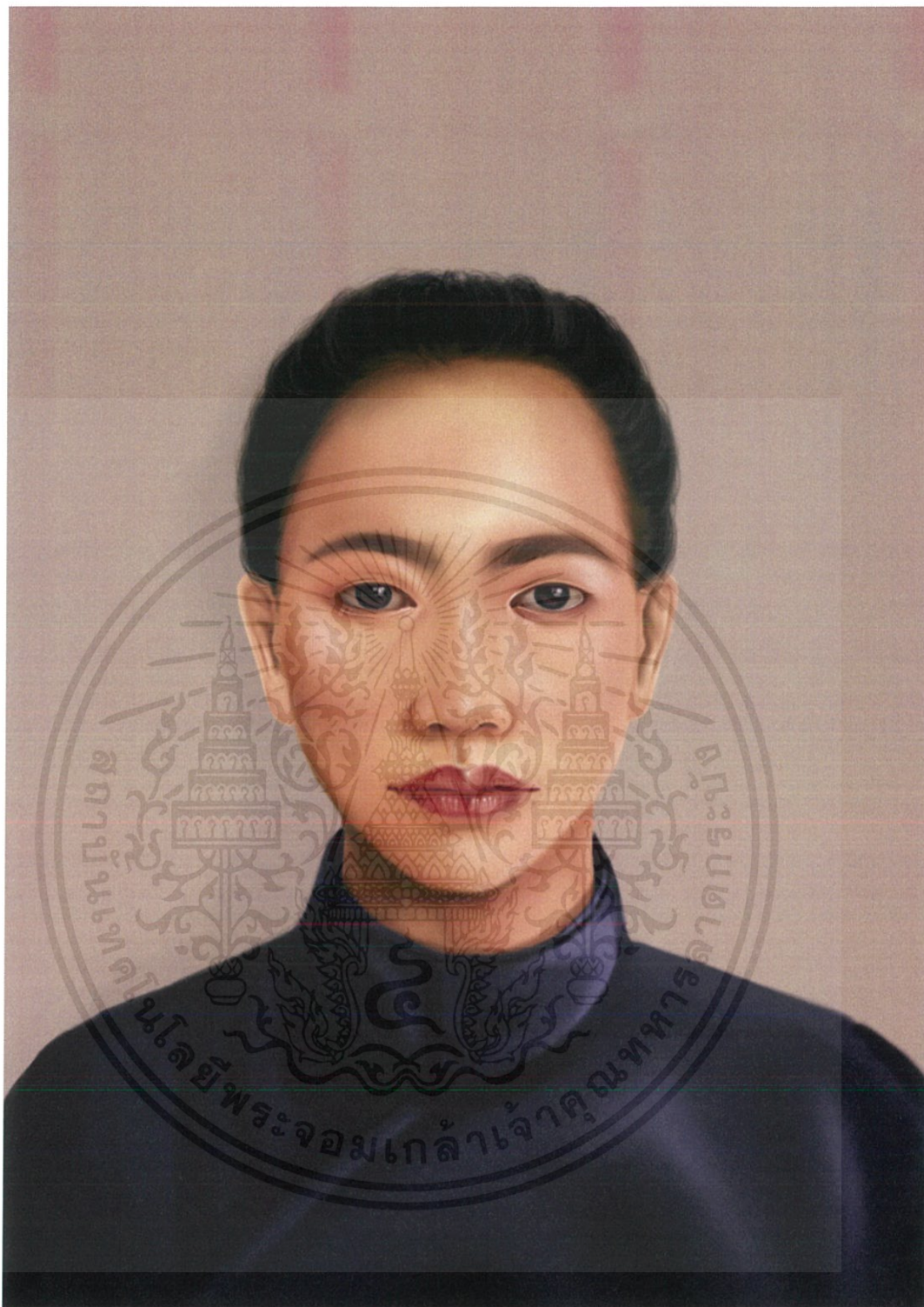
บรรณานุกรม

- ใจ อึ้งภากรณ์. 13สิงหาคม2557. **สังคมไทยเป็นสังคมนิยมเชื้อชาติ** [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก :
<https://turnleftthai.wordpress.com/2014/09/13/สังคมไทยเป็นสังคมเหยียด/>
- นาวิณ ลาวัลย์ชัยกุล. 2558. **A Tale of Two Houses (O.K. Store)** [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก :
www.matichonweekly.com/column/article_178081
- นาวิณ ลาวัลย์ชัยกุล. 2558. **O.K. Family** [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก :
www.matichonweekly.com/column/article_178081
- มุสลิมโพสต์. **ข่าวการเหยียดของคนไทย** [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก :
<http://hot.muslimthai.com/news/33080>
- สรวิศ อ่องสกุล. 2544. **ประวัติศาสตร์ล้านนา** [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :
<https://th.wikipedia.org/wiki/อาณาจักรล้านนา>
- Davis. 2007, **Premodern Flows in Postmodern China** [Online] Available :
<https://th.wikipedia.org/wiki/เชียงใหม่>
- Jinsung Lim. 19 February 2020, **Amelia Zadro** [Online] Available :
<https://www.instagram.com/p/B8vvMocD1VM/>
- Jinsung Lim. 11 March 2020, **Rebecca Ferguson** [Online] Available :
www.instagram.com/p/B9lySeMDtdf/?igshid=1b8nvmt4u6dfn
- Lionel M. Jensen, Timothy B. Weston. 2007, **China's Transformations: The Stories Beyond the Headlines.** [Online] Available:
https://books.google.co.th/books?id=OKNTJXvle9wC&pg=216&redir_esc=y#v=onepage&q&f=false
- Mette Hansen. 1999, **History of Chinese Education in Sipsong Panna** [Online] Available :
https://th.wikipedia.org/wiki/เขตปกครองตนเองชนชาติไท_สิบสองปันนา
- Mover. 15 November 2018, **We Accept** [Online] Available :
<https://mover.in.th/m-article/people-discrimination/>
- Zinme Yazawin, **Chronicle of Chaing Mai** [Online] Available :
[https://th.wikipedia.org/wiki/ประวัติศาสตร์เชียงใหม่_\(พ.ศ._2101-2317\)](https://th.wikipedia.org/wiki/ประวัติศาสตร์เชียงใหม่_(พ.ศ._2101-2317))

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

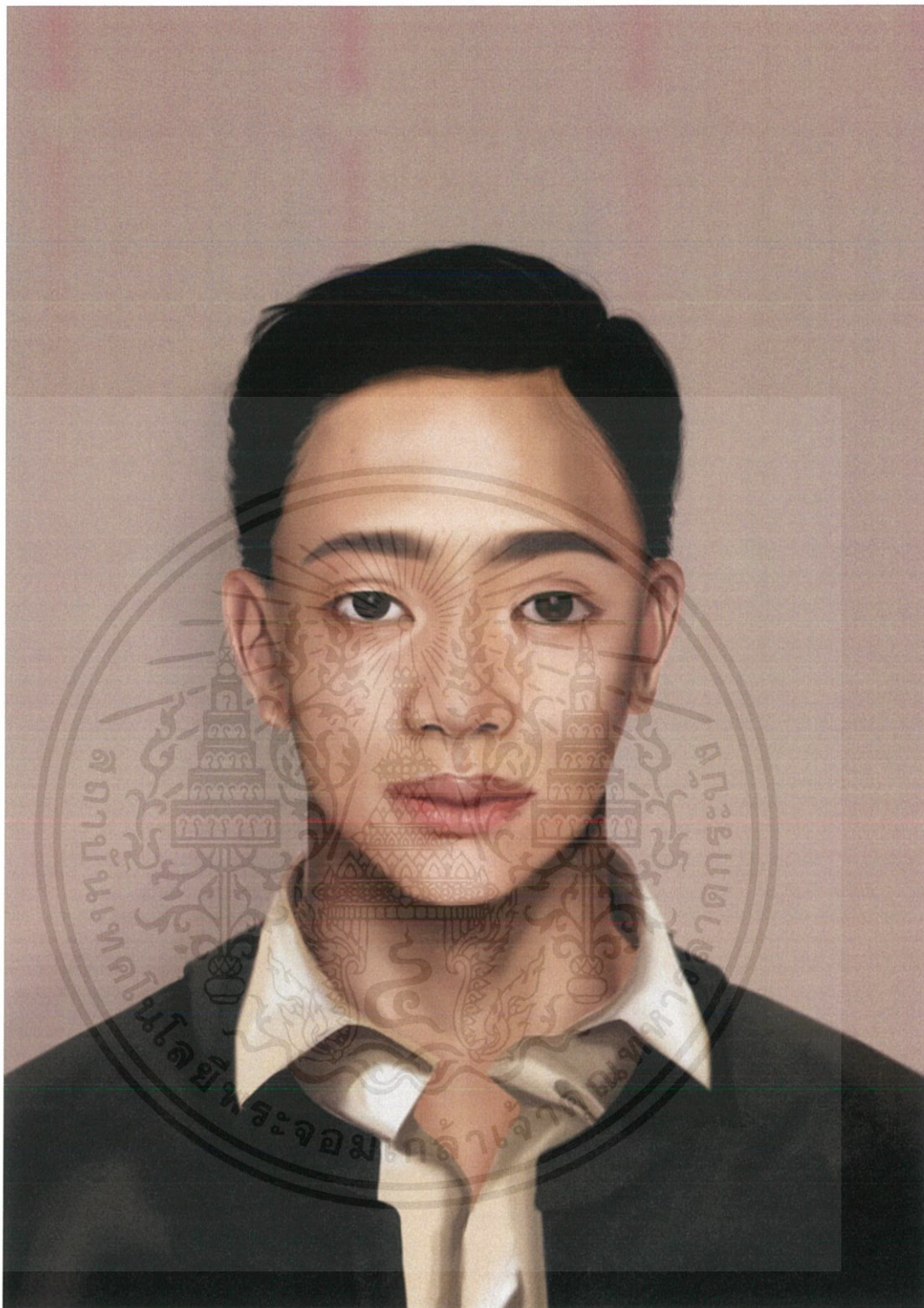

ภาพที่ 5.1 Great-grandmother

เทคนิค จิตรกรรมดิจิทัล (Digital Painting)

ขนาดผลงาน 29.7 x 42 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

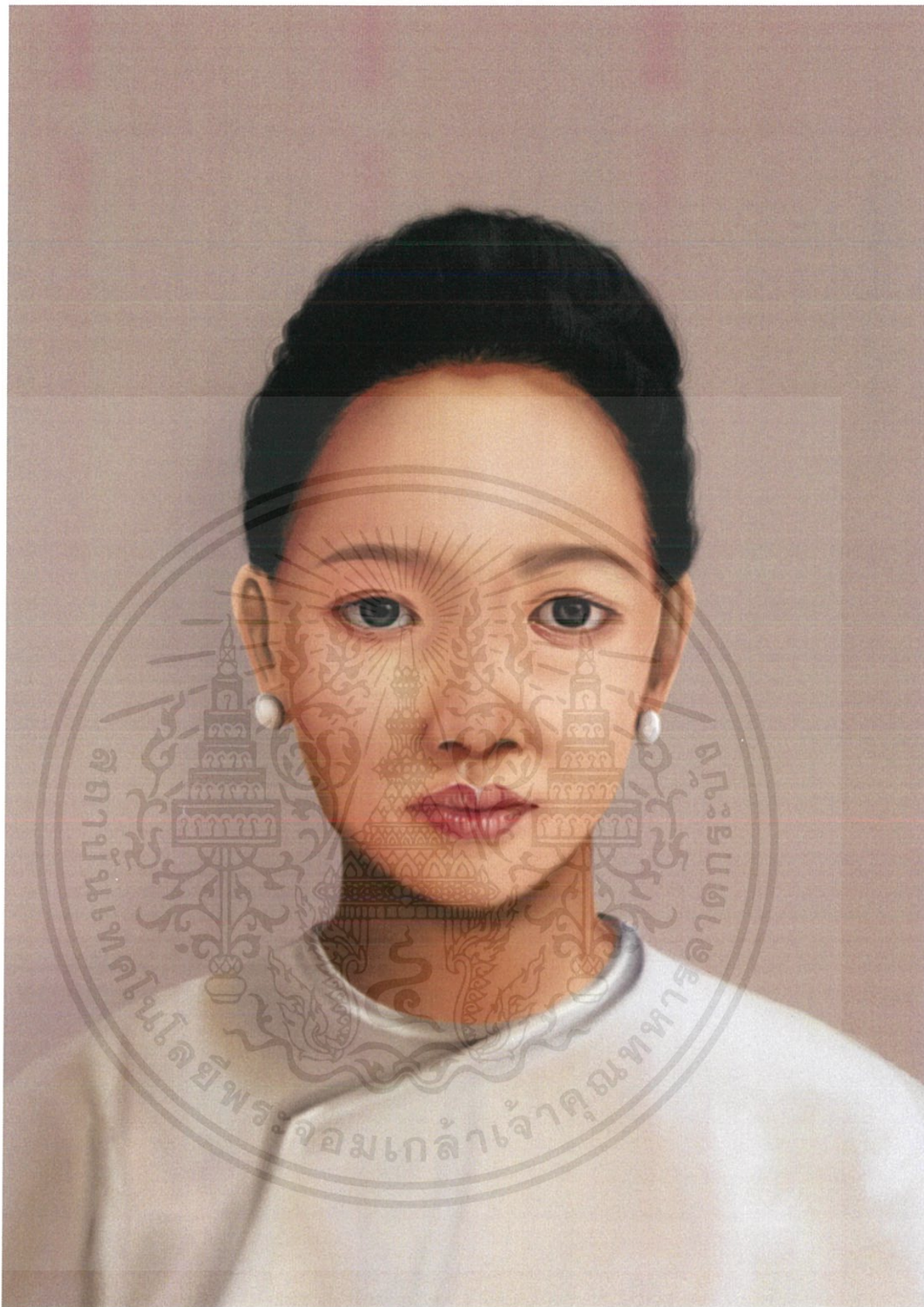

ภาพที่ 5.2 Great-grandfather

เทคนิค จิตรกรรมดิจิทัล (Digital Painting)

ขนาดผลงาน 29.7 x 42 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

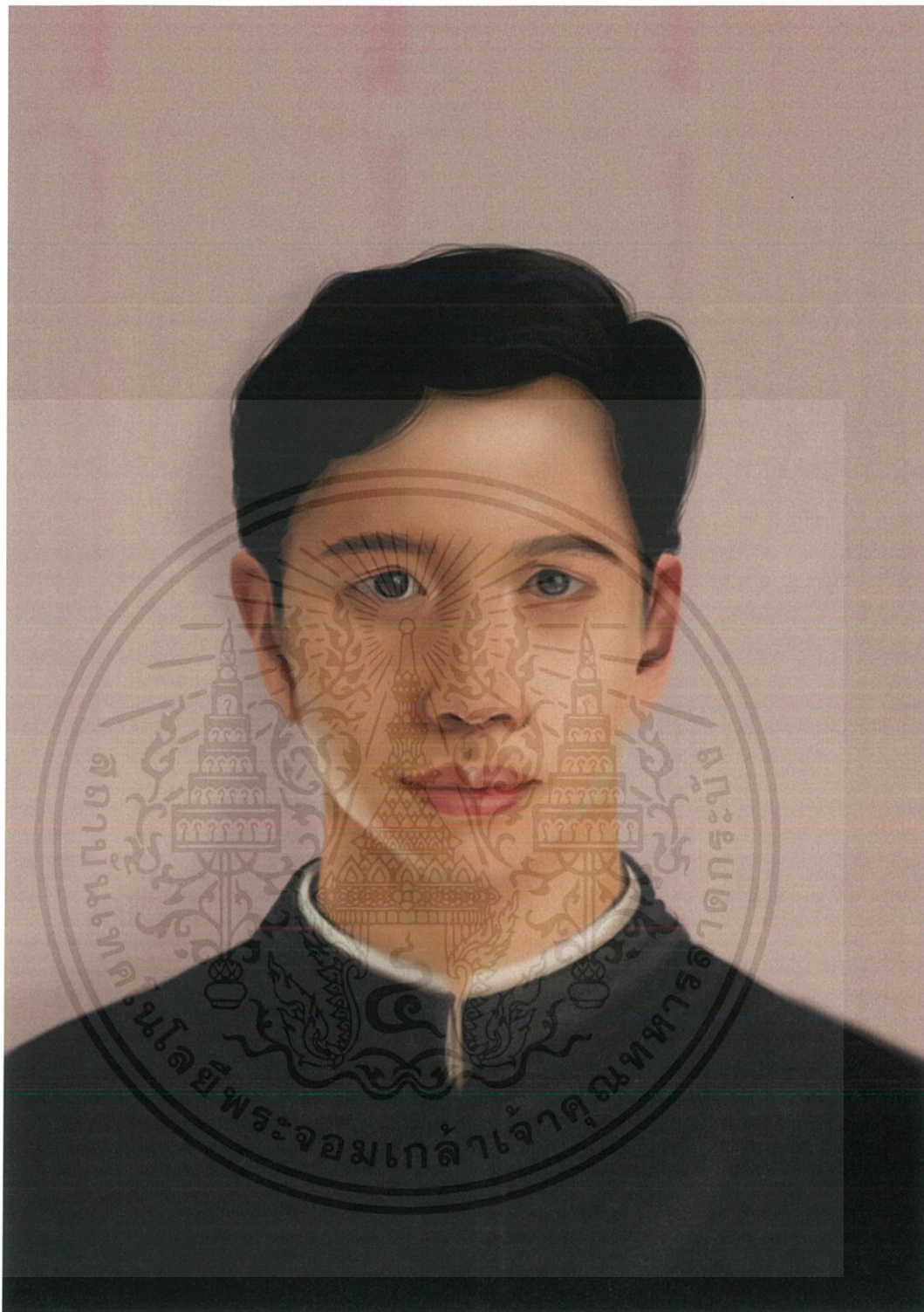

ภาพที่ 5.3 Grandmother

เทคนิค จิตรกรรมดิจิทัล (Digital Painting)

ขนาดผลงาน 29.7 x 42 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.4 Grandfather

เทคนิค จิตรกรรมดิจิทัล (Digital Painting)

ขนาดผลงาน 29.7 x 42 เซนติเมตร

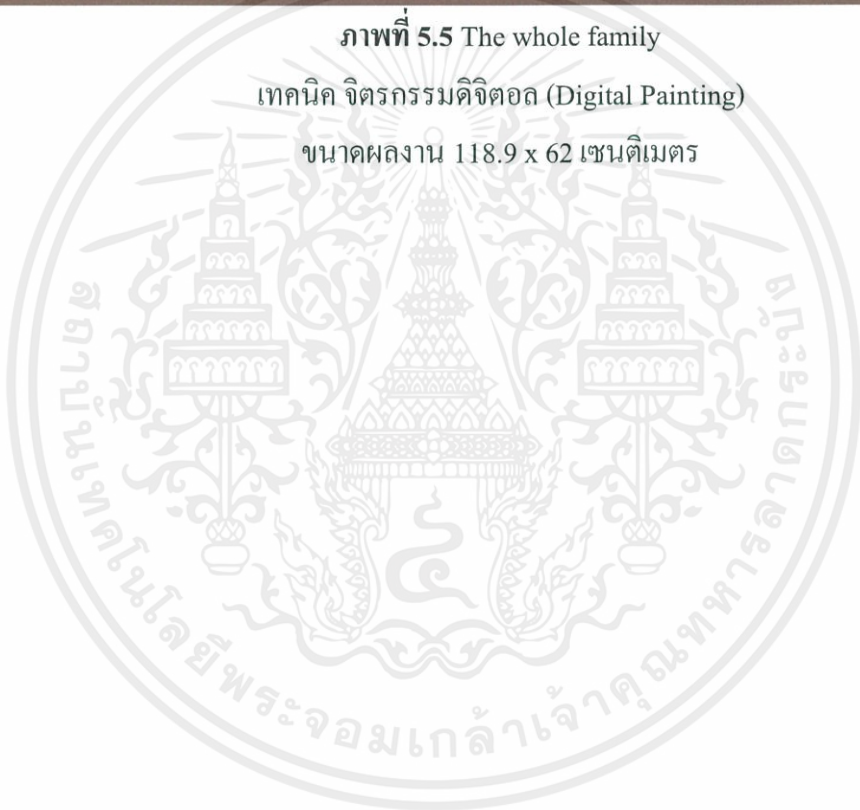
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.5 The whole family

เทคนิค จิตรกรรมดิจิทัล (Digital Painting)

ขนาดผลงาน 118.9 x 62 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ – นามสกุล	นางสาวเกษร คำแหลง
วัน เดือน ปีเกิด	25 ธันวาคม 2540 ที่เชียงใหม่
ที่อยู่	133/2 บ้านมอญ หมู่ 1 ซอย 10 ตำบล สันกลาง อำเภอ สันกำแพง จังหวัด เชียงใหม่ รหัสไปรษณีย์ 50130
ประวัติการศึกษา	2556 ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนช่องฟ้าซินเชิงวณิชบารุง 2558 ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวาริชเชียงใหม่ 2563 ระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สาขาวิชาศิลปกรรมศาสตร์ เอกวิชาจิตรกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้